Upplaga A. o.-B.

SOLIDARITET SYNDIKALISTEN

FRIHET SJÄLVANSVAR

Organ för Sveriges Arbetares Centralorganisation

Utkommer Onsdagar och Lördagar.

Tryckerif. Solid u. p. a., Örebro 1921.

11:te årg. N:r 34. 1921.

PRENUMERATIONSPRIS: 1/1 år kr. 9:—, 3/4 år 6:80, 1/2 år kr. 4:60, 1/4 år 2:35.

REDAKTIONENS adress: Box 51, ÖREBRO Telefon 2675

Lördagen den 30 April.

REDAKTION: FRANS SEVERIN — EVIN LINDSTAM

EXPEDITIONENS adress: Box 51, ÖREBRO Telefon 2675

ANNONSPRIS: 4:e sid. 10; 3:e sid. 13 öre pr mm. Rabatt: Årsann. 40, 10 ggr 25, 5 ggr 10 %

LÖSNUMMER 15 öre I utlandet 20 öre.

FÖRSTA MAJ.

En för mångtusende svenska proletärer i svält och försakelser genomkämpad vinter, har gått till ända och försvunnit i tidens hav. Återrandas våren och med den första maj, arbetarnas internationella mönstringsdag. Under fladdrande röda fanor samlas arbetarna, skuldra vid skuldra, för att i demonstrationer och möten framföra sina rättmätiga krav på människovärdigare levnadsvillkor. Glömt är för en stund vardagslivets grå enformighet, glömt är slitet i Grottes kvarn.

Fest och högtid liksom ligger i luften då arbetarna tåga fram under Internationalens toner. Proletariatet känner sig för ett kort ögonblick som en klass, det politiska käbblet är tystnat.

Men endast för stunden. Från de olika talarstolarna börjas åter den politiska fejden. Vi ha ju nu i det här landet kommit så långt, att vi ha tre politiska arbetarepartier, och vart och ett av dessa förmenar sig ju ha patent på arbetareklassens frigörelse, och de komma givetvis att utlägga texten, vart och ett på sitt speciella vis.

Vi syndikalister må, där vi deltaga i möten och demonstrationer, påallt sätt utnyttja dagen i upplysnings- och agitationssyfte, framförande våra idéer att arbetareklassens befrielse skall vara dess eget verk.

Att vi såsom arbetare och löneslavar ha ingen, eller mycket ringa nytta av deltagande i det politiska skojet. Och att vi på endast en väg — den ekonomiska kampens — ha utsikt att gå fram i gemensamt intresse. Vi ha sett vart den politiska vägen leder, då arbetareklassen står söndrad i flera politiska partier, vi ha sett det exempelvis i Tyskland, och sannerligen — spåren förskräcka!

Nej, må vi bygga våra ekonomiska organisationer starkare, samt sträva att höja oss i upplysningshänseende. Den dag skall randas, då vi genom solidariskt handlande, hinna vårt socialistiska mål: arbetarnas övertagande av produktionen. Då skall första maj bliva dagen den är avsedd att vara, en ur löneslaveriet befriad arbetarеklass' högtidsdag och en arbetets fest.

Ske alltså!

Carl E. Eriksson.

En rysslandsresa med efterspel i — F. D. Politiken.

I Syndikalisten skildrade undertecknad för en tid sedan två svenska arbetares upplevelser i Ryssland. Mina sagesmän närde den livliga önskan att skildringen av deras öden därborta skulle vara en tillräckligt kraftig varning för andra arbetare som eventuellt reflekterade på en tripp till Ryssland. Det hart när otroliga har nu inträffat att en av mina sagesmän Emil Lövgren, med sitt namn står för ett inlägg i F. D. Politiken för den 23 dennes som icke blott tager avstånd från den skildring han uppmanat mig att skriva, utan även skall vara ett dråpslag emot den syndikalistiska rörelsen. Den förklaring han lämnar till sin hastiga omvändelse är att en kamrat i hans hembygd lämnat honom en del tidningsurklipp ur F. D. Politiken — sommaren 1920 och därigenom fick han klart för sig den lögnkampanj som förts från syndikalistiskt håll.

Ärligheten i Lövgrens uppträdande är av noll och intet värde. Att diskutera hans inlägg är omöjligt, ty det **vänder sig på intet ställe mot alla de sakuppgifter jag i min artikel lämnat,** utan lämnar tvärtom stöd för dem; möjligen skulle hans omvändelse kunna diskuteras, men skälen till denna visar alltför tydligt att personen saknar karaktär.

Vad man då har större skäl att vända sig emot är F. D. Politiken. För den tidningens redigering svarar en man, "nederstigen" till proletariatet. Av honom kunde man fordra litet omdömesförmåga, men kanske personen ifråga är så fräck att han behandlar sin tidnings läsekrets som en samling intelligensfria hottentotter i förhoppning att fräckheten skall dupera alla som läsa tidningen i fråga. Det är den politiska hednamissionen i sin prydno.

Vad berättigar F. D. Politiken att med anledning av denne stackare Emil Lövgrens artikel öppna en hetskampanj emot syndikalismen?

Vad finnes förövrigt något i den som kan giva anledning till hätska utgjutelser mot min ringa person? Vad är det för oförskämda angrepp undertecknad riktat mot konsul Ström? **Är sanningen nu** ej blott kontrarevolutionär utan också oförskämd? Visavi Emil Lövgren må frågas om en medlemsbok är avgörande för att en människa är syndikalist eller vad F. D. Politiken har att anföra då E. L. som syndikalist användes till slagträ mot den syndikalistiska rörelsen?

Å dessa frågor måhända ej kan väntas något svar, de skola dock göra klart för vänstersocialister inom S. A. C. halten av F. D. Politikens journalistik.

Axel Karlsson.

Ännu finnas ett 1,000-tal

ex. kvar av

Maj-numret.

Det finnes säkerligen en hel del platser där kamraterna redan innan majdemonstrationerna gått av stapeln, ha slutsålt sina rekvirerade majnummer. Vi uppmana dessa att omgående och helst **telegrafiskt** inkomma med förnyad rekvisition. Å alla demonstrationer och möten 1:sta maj bör Majnumret tillhandahållas. De som även sålt slut på majmärkena kunna ävenledes telegrafiskt rekvirera ny sändning.

Slå ett sista slag för Majnumret och Majmärket.

POLITISKA SVINDLARE.

BOLSJEVIKER SOM MASKERA SIG UNDER SYNDIKALISTISKT NAMN.

Från förre redaktören i den danska f. d. syndikalistiska tidningen Solidaritet, Jens Storgaard, ha vi mottagit följande artikel. Storgaard som varit en av den danska syndikalismens mest energiska män har i anledning av den nyligen inträffade sammanslagningen mellan Fagoppositionens Sammanslutning och Danmarks Kommunistiska parti avgått ur redaktionen för Solidaritet och utträtt ur fackoppositionen.

Bl. a. med anledning av resultaten av de politiska transaktioner som bolsjevikerna ha företagit i Danmark har man från samma håll "tydligt kunnat konstatera en förskjutning från syndikalismen till bolsjevismens klara idé."

Då just förhållandena inom de revolutionära kretsarna i Danmark av svenska bolsjeviker tages till intäkt för deras egen affär och emot S. A. C. torde en något noggrannare förklaring över den "bolsjevikiska segern" vara på sin plats. De svenska arbetare som skola överbevisas med hjälp av "exempel" från Danmark må först och främst ha rätt att ställa krav på att få dessa exempel i full belysning.

Vid en skarp begränsning av saken till erövringen av fackoppositionen är den bolsjevikiska segern oomtvistlig och fullkomlig. Resultatet av omröstningen om sammanslagning med den bolsjevikiska partifilialen visar en majoritet för sammanslagning på icke mindre än 2/3 av de avgivna rösterna; en sådan sak kan väl vara värd åtskilliga ledare i F. D. P.

Intrycket av själva det numerära värdet av segern blir dock mindre överväldigande när man hör att de 2/3 majoritet utgör 247 röster (det finnes cirka 300,000 organiserade arbetare i Danmark); de "kontrarevolutionära" som röstade emot utgjorde 117.

Men även små siffror äro ju i deras begränsade betydelse talande i detta fall. Majoriteten inom Fagoppositionen har beslutat att upplösa organisationen och indraga tidningen Solidaritet; detta är nämligen den fulla konsekvensen av det beslut de ha fattat eller kanske rättare låtit locka sig att fatta. Att de samtidigt individuellt sålt sig till en viss partiriktning äro de antagligen lika litet på det klara med som med organisationens upplösande — men sedan . . .

Ett enda citat från det förslag som nu är antaget och sålunda utgör gällande organisationsregler för medlemmarna av fackoppositionen är tillräckligt för att förstå organisationens öde. Det heter: "Vid bildandet av kommunistiska celler inom fackföreningarna bli de redan bestående celler, som tillhöra fackoppositionen, lagda till grund. Kommunisterna träda in i dessa. Där ännu inga celler finnas bildas dessa gemensamt och anslutes till F. S. (Fagoppositionens Sammanslutning) Medlemmarna av det kommunistiska partiet äro dock städse förpliktade att följa de direktiv som gives dem från partiets huvudledning."

Detta sammelsurium där samma medlemmar uppträda som gengångare behagar man kalla en federation. Bland allt som denna "federation" skall utföra blir även att utgiva en gemensam tidning, vilken, som det ordagrannt heter i överenskommelsen, "skall redigeras i överensstämmelse med den Kommunistiska Internationalens beslut". Rörande programmet heter det att begge organisationerna **tillsvidare** behålla sina program, ett förbehåll som Solidaritets handelsresande till Moskwa förklarar så, att det självfallet senare är meningen att även officiellt smälta "de två partierna" samman till ett parti.

Överenskommelsen lämnar som man ser intet övrigt att önska i fråga om tydlighet beträffande partiriktning. Danmarks kommunistiska parti har fått ett tillskott av 247 medlemmar, inberäknat gengångarna, men vad mer är, det har undanröjt ett hinder, som så länge det existerade slog alla norsk-svenska försök att driva partiaffärer i Danmark till jorden.

Planen med erövringen av fackoppositionen är nämligen inte alldeles ny. Då det första bolsjevikiska tidningsförsöket "Klassekampen" hade slukat tillräckligt med pengar, gjordes under närvaro av svenska och norska partispetsar ett försök att få överfört de värdelösa partiaktierna på fackoppositionen, som man mycket riktigt fann hade en bättre position, och bättre möjligheter bland arbetarna; men den gången fattades i fackoppositionen mannen med "de stora tyrna" som Chr. Christensen älskar att uttrycka sig. Han var däremot tillstädes nu — och mer än villig.

Hade man nu från första början ställt de politiska principerna skarpt upp mot varandra, och öppet erkänt att valet stod mellan bolsjevism och syndikalism, så hade man i varje fall handlat ärligt gentemot andra, hur det sedan än förhöll sig med den enskildes motiv; men just här börjar den politiska svindeln, som drives ända till äckel.

Saken är den att man fått antaget sammanslagningsförslaget genom att helt fräckt påstå att detta icke betydde någon som helst ändring vad fackoppositionens politiska grundvalar och självständighet angår, att organisationen liksom förut är en självständig syndikalistisk organisation vars ändamål: propagande för den oavhängiga fackföreningsrörelsen är detsamma.

I stället för att förklara att tiden och erfarenheten hade överbevisat honom om riktigheten i den bolsjevikiska idén framför den syndikalistiska har Chr. Christensen, som obestritt har äran av att ha varit den förste i Danmark som inlett handelsförbindelser med Ryssland, sökt att dölja sitt eget överlöperi med lika dunkla som oförskämda angrepp på de syndikalistiska organisationerna i Sverge och Tyskland, angrepp som skulle giva det hela utseende av att just detta att han var syndikalist också var anledningen till att han var bolsjevik. När han under dessa försök att blanda bort korten och göra syndikalism o. bolsjevism till ett och detsamma, kom i konflikt med andra som ännu endast kände den ursprungliga syndikalismen, så fann han helt behän-

(Forts. å 3:dje sid.)

EN KLASSDOM.

Som bekant häktades en av deltagarna i "Hallsbergskonferensen" på grund av tillgrepp av tre st. limpor och ett par korvbitar, tillsammans värda ett par kronor. Dom har nu fallit och den löd på 5 mån. straffarbete.

Detta domslut är i sanning ett levande bevis på samhällsförhållandena. Medan stora tjuvar, industririddare, stjäla levnadskraften ur de arbetande och driva dem till avgrundens rand och därför belönas, blir en fattig bland de fattiga ådömd månader av straffarbete.

Medan statens tjänstemän, militärer och andra, stjäla hundratusentals kr., bliva de på sin höjd behäftade med kleptomani. Om en fattig arbetslös stackare tager ett par limpor ur ett välfyllt lager — och där till har varit utan mat i två dagar förut — för att stilla sin hunger, blir det 5 mån. straffarbete. I sanning ett härligt land att leva i.

Hör, ni tjocknagade [illegible] lagparagrafsinpyrda ämbetsmän, har ni någon gång varit hungriga? Men svälj och ät ni feta, som har lagen till förfogande, en dag skall jorden vara vår — — —

I stället för att giva Månsson fem mån. straffarbete, han som var hungrig, hade ni bort giva honom mat och kläder av ert överflöd, så kanske inte helvetet blivit så hett för er, som det nu kommer att bli. Ni hycklare, ni dömmer efter lagparagrafer, efter klasslinjer, men ej efter rättskänsla. Det må sannerligen bli ett hemskt uppvaknande för er en dag. Ni som lägger brott till brott.

Tänk er också att det varit 2,000 "luffare" i Hallsberg som tagit ett par limpor var, hur skulle ni då dömt. Eller om Sverges 100,000 arbetslösa i stället för att svälta, togo ett par limpor var. Hur skulle ni vända er då? Eller om Sverges arbetare tvingade er att tillverka era "limpor" själva? Ni dömmer en och en. När arbetarna förenat sig äro de domare och: ve eder!

Arbetare! Riv klassdomarna!

Stöd de dömda och arbetslösa! Tag samfällt er rätt."

Axel Jansson.

Gävle byggnadsarbetare i kamp.

Kontroll på arbetsplatsen.

Söndagen den 17 d:s var en märkesdag i Gävle. På förmiddagen hade sekt 2 av Gävle L. S. möte, och behandlade då arbetsförmedlingsfrågan. En lång och givande debatt vidtog, där situationen på arbetsmarknaden ingående behandlades. Samtliga talare voro eniga om att **något måste göras** för att råda bot på de eländiga förhållanden som f. n. råder inom byggnadsindustrien i Gävle. — Förut har startats en Byggnadsarbetarnas Arbetsbyrå, vars uppgift närmast varit att förmedla arbete åt arbetslösa byggnadsarbetare. Detta har tillgått på så sätt att arbetsbyrån annonserat i lokalpressen och på detta sätt skaffat arbete åt några av sekt. medlemmar. Men i förhållande till den nuvarande situationen måste andra åtgärder vidtagas. **Man måste tvinga arbetsköparna att taga all sin arbetskraft genom byrån.**

En punkt i avtalet innehöll att arbetsgivarna i första hand skola antaga organiserad arbetskraft, men denna punkt hade aldrig blivit omsatt i praktiken, men nu skulle den praktiseras. En skrivelse avsändes till Byggmästareföreningen, vari man påminde om denna punkt och varskodde att det blev deras egen risk om eventuella åtgärder behövde vidtagas, samt att från och med den 18 d:s måste varje byggnadsarbetare vara organiserad. En kontrollkommitté på tre personer tillsattes för att kontrollera arbetsplatserna, och se till att beslutet kom till praktisk handling.

Men huvudsaken är och bör bliva kontrollen över arbetsplatserna, alltså även över arbetarna så att en något så när jämn arbetsfördelning kommer till stånd. Därför beslutades också att från och med den 18 april 1921 måste varje arbetslös grov- och cementarbetare anmäla sig på arbetsbyrån för att efter tur och ordning erhålla arbete. Den som efter detta tager anställning utan att det sker genom byrån kommer att betraktas och behandlas som osolidarisk. Byråns grundprincip blir: Den som gått längst arbetslös skall först hava arbete inom ramen för den specialgrupp han tillhör. Samtidigt utsågs ny registerkommitté, vilken även skall hava hand om arbetsbyrån.

På eftermiddagen hade Byggnadsarbetarnas Samorganisation (murare, snickare samt grov- och cementarbetare) möte. Även här kom den nuvarande situationen upp till behandling och även här fattades viktiga beslut. Mötet beslutade att under inga omständigheter arbeta tillsamman med oorganiserade och att inte heller taga befattning med ett arbete som efter denna dag påbörjas av någon oorganiserad. Vidare beslutades att genom protokollutdrag delgiva arbetsgivarna detta beslut samt att genom referat i lokalpressen offentliggöra detsamma. Det kan komma att få ganska elaka konsekvenser om herrar arbetsköpare trotsa. Om någon t. ex. har en oorganiserad att gräva tomten, så får han aldrig huset byggt.

Senare på detta möte kom en annan sak upp som såg sorgligare ut. Från avd. 15 av Murareförb. förelåg en skrivelse, vari avdelningen meddelade sitt utträde ur Byggnadsarb. Samorg. Det är sorgligt att se att just när kampen börjar bliva som hetast och när ett enigt uppträdande bäst behövs så är det alltid någon som sviker. Tydligen var det här en följd just av **arbetsförmedlingsfrågan, den fråga som mäst av allt fordrar ett enigt uppträdande av alla organiserade byggnadsarbetare i Gävle.** Nu är att märka att murarna själva för närvarande äro i konflikt och har avbrutit förhandlingarna därför att de hädanefter inte tänka arbeta för entreprenörer. Själva ha de ungefär samma krav (de enda som äro förnuftiga) men **ändå äro de emot ett samarbete för att genomdriva dessa krav och göra dem fullt effektiva.** Men då eftertanken vaknar vill jag hoppas för deras egen skull, att de tillsammans med oss övriga byggnadsarbetare genom handling visar sig förstå kampens första bud: Solidaritet.

Saturnus.

Socialism och naturvetenskap.

Krapotkins insats.

I klädsam blygsamhet framhålla marxisterna sig som de enda representanterna för den "vetenskapliga socialismen". All annan socialism är ovetenskaplig utopism. Gent emot dessa anspråk våga vi påstå, att ingen socialism är så fast grundad på vetenskapliga rön och fakta som Krapotkins idéer, vilket naturligtvis likväl icke upphöjer dem till absolut ofelbarhet.

I mitten av adertonde århundradet framträdde med Darwin och hans lärjungar utvecklingsläran (redan tidigare antydd av andra) och erövrade småningom sin plats i solen, trots ett förbittrat motstånd från all världens klerikalism och reaktion. En hel rad av lärda vetenskapsmän hade redan förut fastställt "naturens enhet i hela den organiska världen". Darwin hade nu modet att förfäkta, att även människan, liksom alla andra djurarter, var en produkt av en långsam fysiologisk evolution och sannolikt hade sitt ursprung från någon art apliknande djur, och att hennes "odödliga själ" och "moraliska ande" utvecklats på samma sätt som en chimpans eller en myras instinkt eller samhällsvanor. Människan var således ett slags djur, visserligen det högst utvecklade djuret, och hon lydde under precis samma lagar som allt i naturen levande. Hon hade ryckts ned från himmelen till jorden, från det gudomliga skapandet till den naturliga utvecklingen, från det övernaturliga till det naturliga. Vetenskapen hade avskedat gud som frambringare av den färdiga människan.

Men när människan var ett med naturen, var underkastad naturens lagar, vilka voro då dess lagar, som människan var underkastad? Och hur framträdde de?

Här gav "darwismen" en förklaring, som utnyttjades till ett vapen mot socialismen.

Inom det organiska livet uppkommo, förändrades och utvecklades arterna genom den kamp för tillvaron som var förhärskande i naturen. I denna kamp för tillvaron segrade de bäst anpassade och utrustade. Dessa fortlevde medan de mindre väl utrustade eller anpassade dukade under och förintades. Under inflytande av denna naturprocess förändrades och utvecklades arterna i det det naturliga urvalet ständigt verkade så, att ständigt bättre anpassade och utrustade arter överlevde och utträngde de andra.

Bland darwinisterna var det isynnerhet Huxley som drev denna teori till sin spets. I naturen rådde en allas kamp mot alla, förklarade han, en obarmhärtig strid för tillvaron. De starkaste övervunno de svagaste.

"Kapitalistiska vetenskapare" skyndade sig att av denna darwinism smida ett vapen mot socialismen. Om dessa naturlagar voro riktiga så var socialismen någonting som stred mot naturen; något naturstridigt kunde man ju icke gärna eftersträva. Man kunde visserligen uttala den fromma önskan, att människorna borde sträva efter att övervinna naturen, men det vore detsamma som att upphäva naturlagarna. Det vore ett evigt sisyfusarbete som evigt vore dömt att misslyckas. Ty socialismen vill just upphäva den existerande allas kamp mot alla inom samhället och ersätta den med allas ömsesidiga hjälp eller samverkan. Socialismen var således dömd.

Det kapitalistiska samhället var just en avspegling av de eviga naturlagarnas inflytande. Här rådde den allmänna konkurrensens princip, alldeles som ute i naturlivet. Och denna allmänna konkurrens, denna kamp för tillvaron, som stod i så innerlig samklang med den moderna naturvetenskapen, som nu upptäckt de lagar som även styrde det samhälleliga livet, den ledde till att de bästa människorna fingo de bästa platserna och de sämre utrustade fingo böja sig för det oundgängliga, att bli tillbakasatta. Kapitalisterna och de härskande i samhället voro naturligtvis de bäst utrustade arbetarna, och de behärskade voro de av naturen mera styvmoderligt behandlade. Allt var således i den skönaste ordning.

Inför denna argumentering stod sig den "vetenskapliga socialismen" synnerligen slätt. Den hade ingen utrustning, med vilken den kunde möta kritiken från den moderna naturvetenskapen. Dess "vetenskaplighet" hade plötsligt blivit mer än tvivelaktig.

Här var det Krapotkin utförde en vetenskaplig bragd och visade, att socialismen icke allenast icke stred emot naturlagarna, icke stod i motsättning till företeelserna inom det organiska livet, men att den tvärtom var en bekräftelse av densamma, att socialismen på det intimaste sammanföll med de lagar som gällde för naturen i sin helhet.

Krapotkin påvisade, att Huxley o. många andra darwinister, och framförallt deras kapitalistiska uttolkare, fattade lagen om "kampen för tillvaron" på ett felaktigt sätt. De framställde denna kamp som en förbittrad kamp för existensmedlen och för en plats på jorden som oundgängligen utkämpas **mitt ibland varje art**, mellan en arts alla individer. Detta var en överdrift. Redan Darwin skrev i sin bok om människans härstamning (tolv år efter utkomsten av Arternas ursprung): "de djurarter, som i sig innesluta det största antalet sympatiserande individer, ha de största chanserna att vidmakthålla sig och lämna en stor avkomma". Och den ryske zoologen Kessler förklarade 1879: "För en arts progressiva utveckling har lagen om inbördes hjälp större betydelse än lagen om kampen för tillvaron."

Med anknytning till Kessler och med ett överflyttande av hans idé till människan, visade nu Krapotkin med en oerhörd rikedom av exempel, sammanfattad i hans arbete Inbördes hjälp, att "inbördes hjälpen är i verkligheten ej blott det mäst effektiva vapnet för varje djurart i dess kamp för tillvaron mot i naturen fientliga krafter och mot andra fientliga djur, utan **den är även det huvudsakliga verktyget för den framåtskridande evolutionen".**

"Det är icke kärlek, icke heller sympati (i detta ords vanliga bemärkelse) som driver en grupp idisslare eller hästar att bilda ring för att värja sig mot ett anfall av vargar; heller icke kärlek som driver vargarna att samla sig i flock för att jaga; heller icke kärlek som driver små kattor eller lam att leka tillsammans, eller ett dussinslag fåglar att leva tillsammans på hösten; och det är varken kärlek eller personlig sympati som driver tusentals av fåglar, kringströdda på ett område så stort som Frankrike, att sammanansluta sig i flockar, alla marscherande till samma plats för att på en bestämd punkt överskrida en flod. Det är en känsla, oändligt mycket djupare än kärlek eller personlig sympati, en instinkt som småningom utvecklat sig bland djur och människor under loppet av en ytterst lång utveckling och som lärt djur och människor vilken styrka de kunna vinna genom ömsesidig hjälp och gemensamt stöd, liksom den tillfredsställelse de kunna finna i att leva i samfund."

"Men det är framförallt på det etiska området, säger Krapotkin, som den ömsesidiga hjälpprincipens dominerande betydelse framträder i full dager. Att den ömsesidiga hjälpen är den verkliga grundvalen för vår etiska uppfattning, det synes tillräckligt klart. Vilken än vår mening är om ursprunget till den ömsesidiga hjälpens känsla eller instinkt — om man tilldelar den en biologisk eller ett övernaturligt ursprung — så äro vi tvungna att erkänna dess existens ända ned på de nedersta trappstegen av den animala världen; och därifrån kunna vi följa dess oavbrutna utveckling trots motståndet hos ett stort antal motstridande krafter, tvärs genom den mänskliga utvecklingens skala ända fram till nuvarande epok. T. o. med de nya religioner som tid efter annan framträder — och alltid i tider då den ömsesidiga hjälpen råkat i förfall, i orientens teokratier eller despotiska stater eller vid romerska kejsardömets upplösning — även de nya religionerna ha icke gjort annat än på nytt bekräftat denna princip. De funno sina första anhängare bland de allra ringaste, i de allra lägsta lagren, bland samhällets mäst förtryckta, där den ömsesidiga hjälpen var det dagliga livets nödvändiga grundval; och de nya former av sammanslutning som infördes i buddhisternas o. de kristnas primitiva kommuner, i de mähriska brödraskapen etc., tog form av ett tillbakavändande till den primitiva stammens bättre former för ömsesidig hjälp.

Men varje gång ett återvändande till denna gamla princip blev försökt, utbreddes grundidéen. Från klanen utsträcktes den ömsesidiga hjälpen till stammen, till stamförbundet, till nationen, och slutligen — åtminstone som ideal — till hela mänskligheten."

Med full evidens fastslog Krapotkin, att vid sidan av lagen om kampen för tillvaron existerar en annan naturlag, en lag om ömsesidig hjälp, som har haft större betydelse för mänsklighetens framåtskridande än den förra. Kampen kämpas icke så mycket inom arterna som emellan arterna. Inom djurvärlden är känslan av ömsesidigt beroende och som följd därav behovet av ömsesidig hjälp starkt förhärskande hos djur som leva i samhällen.

Måhända är detta Krapotkins största vetenskapliga bragd. Han har visat de "kapitalistiska vetenskaperna" att deras tolkning av darwinismen är falsk o. att deras åberopande av naturens eviga lagar icke är riktig. Han har här givit socialismen en vetenskaplig bas, som icke den "vetenskapliga socialismen" förmått, och han har visat, att socialismen befinner sig i innersta samklang med naturen, när den lär människorna den allmänna solidaritetens bud och den ömsesidiga hjälpens princip i stället för den ömsesidiga kampens princip.

Vad han gör är således det, att han med otaliga exempel fastslår, att den ömsesidiga hjälpen existerar som utvecklande faktor, att människorna borde lära av naturen, hjälpa utvecklingen till fromma för alla genom att anamma socialismen. Socialismen kan icke längre avfärdas av kapitalistiska vetenskapare som stridande mot naturens ordning.

Albert Jensen.

Höglund blir svaret skyldig.

Kryper bakom ryggen på en hysterisk dansk kvinna.

Efter att Z. Höglund, Ström m. fl. å partiets kongress högtidligt deklamerat om de syndikalistiska ledarnas förräderi, fordrade en syndikalistkonferens i västra Sverge att dessa herrar skulle delgiva vilka som voro förrädare och vari förräderiet bestod. Härpå kunde dessa, genom F. D. P., ej svara annat än att Syndikalisten offentliggjort att Chr. Christensen bytt åsikter för pengars skull, och att f. ö. deras yttrande om syndikalismen felaktigt refererats i F. D. P.

Detta svar var sagda syndikalister givetvis ej nöjda med. Därför fordrade de återigen att få några bevis för eventuellt förräderi. Härpå svarar nu F. D. P. med att på stridsarenan framskicka den fanatiska danska lärarinnan Marie Nielsen. Själva föredraga de att tiga, och därmed erkänna att de tagit munnen allt för full.

Marie Nielsen skriker, sin vana trogen, högt om förräderi, o. förklarar också vari hon anser det bestå. Hon påstår således helt lögnaktigt att tidningen Syndikalisten, Jensen, John Andersson, m. fl. äro fiender till den ryska revolutionen. I sin blinda fanatism kan hon givetvis ej skilja på det ryska bolsjevikpartiet och den ryska revolutionen. Det torde ju annars stå klart för envar att revolutionen är genomförd av Rysslands bönder och arbetareklass, och ej enbart av ett parti som endast utgör en liten minoritet av det arbetande ryska folket.

Denna revolution har aldrig motarbetats av Syndikalisten eller de namngivna personerna. **Marie Nielsen får alltså hålla tillgodo med att stämplas som lögnerska.** Att sedan Syndikalisten, Jensen m. fl. ställt sig fientliga till en del av bolsjevikpartiets många byråkratiska förordningar och kapitalistiska system är fullständigt riktigt. Det skulle vara rent av brottsligt att ej protestera emot t. ex. det fullständigt kapitalistiska lönesystemet som i Ryssland tillämpas av det där härskande partiet. Det är även brottsligt mot Rysslands revolutionärer, att ej protestera mot att dessa förtryckas och kastas i fängelse därför att de arbeta för en **social** revolutions genomförande.

Nåja, de angripna personerna kunna nog stå till svars för sina gärningar och behöva säkerligen ej några försvarsadvokater. Men då Marie Nielsen påstår sig vara förtrogen med medlemmarnas inom S. A. C. ställning till såväl Syndikalisten som till de henne förhatliga personerna så kan undertecknad, i egenskap av en man ur ledet, omedelbart taga henne ur den villfarelsen att majoriteten inom S. A. C. skulle i stort sett, ha en annan ställning till de socialdemokratiska partierna — de må nu kalla sig kommunister eller vad som helst — vara oppoistionspartier eller statskapitalistiska regeringspartier — än den som förfäktats av dessa som hon kallar förrädare.

Marie Nielsen är särskilt ursinnig på de tyska och svenska syndikalisterna, vilka hon påstår vara de enda som på Berlinkonferensen voro motståndare till anslutning till den s. k. röda fackföreningsinternationalen. Hade hon juri lite ärligare så kunde hon ju även omtalat att beslutet om betingelserna för anslutning till denna international var så gott som enhälligt. Absolut enhälligt var beslutet om att denna international skulle vara fullkomligt oberoende av alla politiska partier, således även av de till III Internationalen anslutna. Ärlighet passar dock ej denna storskrävlare.

Marie Nielsen vill även lämna råd för val av ombud till Moskwakongressen. Den saken klara vi dock själva och vi tacka för tjänstvilligheten, men beklaga att vi ej ämna göra henne till viljes.

Då jag gör anspråk på att känna de svenska syndikalisterna betydligt bättre än Marie Nielsen kan jag upplysa henne att om Syndikalistens redaktörer fört den propaganda som Chr Christensen fört i Solidaritet eller om S. A. C:s funktionärer skulle vilja bedriva agitation för anslutning till ett politiskt parti eller för underordnande under ett dylikt, så skulle deras dagar som redaktörer eller funktionärer inom S. A. C. snart vara räknade.

Jag beklagar att dessa synpunkter ej uppfyller Marie Nielsens önskningar, men det är nu en gång så att vi syndikalister själva vilja ha ett ord med i laget, och vi tänka ej heller låta oss frånrövas denna rätt ej ens av de s. k. kommunisterna.

O. S.

Skoghallskonflikten.

Enär meddelande om uppgörelse i denna konflikt varit synligt i pressen, torde en närmare redogörelse över densamma vara av intresse för Syndikalistens läsare. Orsaken till stridens uppkomst var arbetsgivarens fordran på 20 proc. sänkning av förutvarande löner. Något samarbete i denna fråga var ej före strejkens utbrott rådande mellan de fyra organisationer som deltagit i densamma, utan inleddes strejken så att säga av den största organisationen (Pappersindustriarbetareförbundets avd. n:r 36) utan att andra organisationer som blevo berörda härav, delgivits detta förrän den var ett fullbordat faktum.

Till avd. 36 höra majoriteten av cellulosaarbetarna, omkring en fjärdedel av nämnda industris organiserade arbetare tillhöra L. S., vilka naturligtvis gjorde gemensam sak med avd. 36. Detta var den 1 febr.; samma dag nedlade även Elektrikernas och Förenade förbundens avdelningar härstädes arbetet.

L. S. i vilken nära nog alla byggnadsarbetare äro organiserade, hade på två möten förut behandlat ställningen till lönereduceringen, men dock ansett att en strejk ej borde företagas därför att som situationen var, särskilt angående byggnadsarbetet, en strejk vore dömd att misslyckas.

Som förut sagts blevo alla L. S.-medlemmar inom cellulosaindustrin indragna genom avd. 36 beslut om strejk, jämte en del av byggnadsarbetarna, och antydningar gjordes även från reformistiskt håll, att om L. S. som sådan ej deltog i strejken det skulle se ut som den godkände lönereduceringen och härmed inverka väsentligt på de övriga organisationernas krav. L. S. ansåg därför att den ej kunde göra annat än nedlägga arbetet, vilket skedde den 2 febr.

Strejken omfattade härmed i runt tal 750 organiserade arbetare, varav omkring 275 tillhörande S. A. C. Nu kom samarbete till stånd i det att de utfärdade blockaderna jämte prickningarna av de som uppträtt som "hedersmän" under strejken, ha varit gemensamt utfärdade av alla organisationerna. Något blockadbryteri har ej utförts av andra än några verkmästare och förmän, och har det arbete de utfört varit av sådan beskaffenhet att det ej torde inverkat på stridens utgång, men är deras (hedersmännens) handling givetvis värd förakt från varje målmedveten arbetare.

Omsider kom man till den tiden att medlingsförslaget för cellulosaindustrien blev godkänt (även här av avd. 36) och skulle sålunda uppgörelse träffas, varför underhandlingar upptogs med nämnda organisation. Här visade det sig, det fördärvliga i att vi arbetare tillhöra olika organisationer samt att de reformistiska avdelningarna skola befatta sig med sådana medlingsförslag och avtal som totalt fråntar dem bestämmanderätten över sig själva. Det nödvändiga samarbetet började bli mindre helt emedan avd. 36 ansåg sig nödsakad göra upp enligt medlingsförslaget, vilket de övriga organisationerna voro föga villiga till.

Emellertid var nu den största organisationen oförmögen att längre fortsätta striden, vadan uppgörelse för densamma blev träffad i början av denna månad. Om uppgörelsen beträffande lönerna är svårt att med bestämdhet yttra sig, emedan den är ytterst komplicerad. Arbetarna äro indelade i flera olika lönegrader. I pressen har ju varit synligt ett meddelande att lönereduceringen för cellulosaarbetarna skulle i genomsnitt bli 10 proc; man torde dock tryggt kunna påstå att detta ej är med verkliga förhållandet överensstämmande, genomsnittsreduceringen synes snarare närma sig 15 proc. om den inte rent av är större. För en del arbetare har ju sänkningen blivit minskad, under det den för flertalet blivit större, i en del fall ända upp till 25 och 26 proc. Största reduceringen har drabbat dem som förut haft minst betalt, så nog är uppgörelsen en stor orättvisa arbetarna emellan, detta beroende till största delen på dem själva emedan de ej organiserat sig så att de kunna tillvaratagta sina intressen bättre än nu är fallet.

De medlemmar av L. S. som arbeta inom industrin komma givetvis under samma uppgörelse, emedan de som varande i minoritet ej kunde göra något bättre för sig som ställningen denna gång var. De äro dock ej bundna genom något förnedrande avtal. Samtidigt med avd. 36 uppgörelse blev L. S. tillställd förslag till uppgörelse beträffande byggnadsarbetarna; det blev även, ehuru det är otillfredsställande, efter någon underhandling med arbetsledningen antaget, därför att det ansågs hopplöst att vinna något genom en fortsatt strejk f. n. Byggnadsarbetarna få vidkännas en reducering av i genomsnitt 16 proc. på timlönen samt 20 proc. på ackordpriserna.

Då hyres- och familjetillägg ingå i lönerna (detta gäller alla arbetare på platsen) kommer reduceringen att verka olika för ungkarlar och familjeförsörjare. Detta lönesystem är uppenbarligen orättvist och har också motarbetats så att det ej förut varit gällande. Nu kunde det dock ej undvikas för L. S.

De Förenade Förbundens avd. n:r 73 som omfattar arbetarna inom Elektrokemiska fabrikerna, fingo även samtidigt uppgjort. Elektrikernas avd. som ju även deltagit i strejken, ansågo sig böra fortsätta densamma då de hade större utsikter att genomföra sina krav, när fabriksdriften kommer att upptagas. När detta skrives ha de emellertid beslutat upphäva sin blockad samt återgått till arbetet en vecka senare än de övriga, troligen har detta skett efter påtryckning från förbunsstyrelsen, men också på grund av hot från arbetsledningen om lockout av de som nyss gjort upp ifall elektrikerna vidhöllo strejken och detta ville elektrikerna väl ej riskera.

Angående lönereduceringen för de två sistnämnda organisationerna, torde den vara åtskilligt lägre än för de förstnämnda, hur resultatet är kan dock ej med bestämdhet sägas. Arbetet återupptogs för de tre förstnämnda organisationernas vidkommande, den 11 dennes. Byggnadsarbetarna fingo enligt överenskommelse återgå alla utan undantag samtidigt. Fabriksarbetarna skulle man kunna säga blevo i viss mån trakasserade i det arbetsledningen dekreterade att endast familjeförsörjare i första hand fingo arbete; de övriga sade sig ledningen skola ta tillbaka i mån av behov. Vederbörande organisationer syntes maktlösa för att göra något härtill, ehuru det väl kan tyckas att alla borde ha återgått i arbete samtidigt, när uppgörelse var träffad.

Till sist. Under rådande förhållanden torde var och en arbetssökande förstå att något arbete ej är att få här f. n. och får man på det bestämdaste uppmana arbetssökande av vilket yrke det vara må, att ej hitresa, då detta endast förorsakar utgifter. Striden torde få betecknas som misslyckad, för att ej säga att den varit ett fullständigt nederlag i vissa avseenden, synnerligast för den organisation (Pappersindustriarb.-fb. avd. 36) som mäst ingå på sämre s. k. "allmänna bestämmelser" än ifrågavarande arbetare förut haft.

Utan betydelse har strejken väl ej heller varit, den borde åtminstone givit en god erfarenhet i många avseenden, så att man får hoppas att arbetarna, särskilt de reformistiska, en annan gång det gäller, äro bättre organisatoriskt rustade att föra kampen på ett bättre sätt och för högre mål än enbart löneförhöjningen.

K. K.

BLOCKAD.

På grund av att alla arbetare blivit avskedade vid Hallstanäs fabr.-bygge, förklaras allt arbete i blockad.

Hallstanäs L. S.

Våra strider

BLOCKAD.

På grund av att Horndals järnvärks A.-B. vägrat återtaga förut anställda arbetare vid järnvägsbygget Näs—Horndal, förklaras nämnda arbete i blockad från den 24 april tills uppgörelse är träffad med

Horndals L. S.

BLOCKAD.

På grund av att någon uppgörelse ej kunnat träffas med arbetsledningen vid Djupdals kraftanläggning i Järbo, har undertecknad organisation blockerat nämnda arbetsplats.

Blockaden kvarstår tills annorlunda meddelas.

Järbo L. S.

UPPHÄVD BLOCKAD.

Härmed upphäves blockaden på följande kalkbruk från och med d. 22/4 1921. Tomtens Kalkaktiebolag, A.-B. Kalk i Torbjörnstorp, och Rössberga kalkbruk i Valtorp.

Avd. 146 och 44 av Sv. Grov. och Fabriksarbetareförb.
Rössberga L. S.

UPPHÄVD BLOCKAD.

Som uppgörelse träffats och de avskedade arbetarna återtagits, så upphäves härmed blockaden å sträckan Tidavad—Bulsebodarna å Västra Stamlinjen, från och med den 20 april.

Vristulvens L. S.

UPPHÄVD BLOCKAD.

Härmed meddelas att blockaden vid Huskvarnaåns reglering vid Kungsbron är upphävd från och m. den 24/4 1921.

Grenna L. S.

Till L. S. inom Dalarnas med omnejd distrikt

Som nu omröstningen för val av organisatör är slutförd får vi meddela att Axel Jansson är vald (de sökandes röstresultat tillställes L. S. i brev, de som ej erhållit det har det att förvänta). Organisatören kommer att under [illegible] med början vid Pingst, verka i Norra Dalarna för såväl lagagitation som offentliga- o. skolningsföredrag. En mera bestämd plan kommer att tillställas L. S. per korrespondens men uppmanas de L. S. i Norra Dalarna som önskar offentliga föredrag, att i god tid meddela D. K. så att ailt kan ordnas så planmässigt som möjligt. För offentliga föredrag samt även skolningsföredrag får L. S. där så är möjligt bestrida kostnaderna, för att därmed upphjälpa distriktets ekonomi. Med hopp om ett gott arbete bland befolkningen i Norra Dalarna, för syndikalismens spridning.

Distriktsstyrelsen.

RESPLAN
för Axel Jansson i norra Dalarna.

Maj 18 Gagnev; 19—20 Vikarbyn; 21—24 Mora med omnejd; 25—27 Älvdalen; 28—30 Särna; 31 Särnaheden. Juni 1 Särnaheden; 2—4 Idre; 5—7 Särna—Fulunäs; 8 Sälen; 9—10 Transtrand; 11 Lima; 12—13 Limedsforsen; 14 Malugn; 15 Brintbodarna; 16—18 Vansbro; 19 Dala—Järna; 20 Nås; 21 Björbo; 22 Mockfjärd.

Axel Jansson talar över följande ämnen:

1) **Syndikalismens medel och mål.**
2) **Arbetareklassens livsfråga — organisationen.**
3) **Industripatronernas nödläge; skall arbetareklassen svältas ihjäl?**
4) **L. S. stridsberedskap** (skolningsföredrag).

De i resplanen upptagna dagarna äro inte absolut fastslagna, utan kommer meddelande från talaren till varje plats i god tid, med absolut bestämda dagar. Rekvirera genast affischer av de ämnen som önskas. Organisera mötena väl och utnyttja tiden så inte en enda dag går förlorad.

De platser som ha flera dagar till förfogande skola anordna möten på närliggande platser.

Där L. S. finnas svara dessa efter förmåga för kostnaderna.

Fart i agitationen.

Rekvirera affischer genast!

Dalarnas D. K.

Bror Ljung, adr. Box 404, **Ludvika.**

ÄNDRADE REGISTERADRESSER
(Anläggn.- o. byggnadsindustrien).
RAMNÄS: Registerkommittén, Box n:r 8.
(Trävaruindustrien).
KATRINEBERGS-KAPELL: Verner Nilsson.
KÄLLSJÖN: Edvald Andersson, Källsjön, **Åmots-Bruk.**
LOOS: Olov Persson, Gruvbyn.
VARGBACKEN: E. Granström.

FÖRSTAMAJTALARNA.

torde omedelbart efter 1:sta majmötena och demonstrationerna insända uppgifter om desamma till **Syndikalisten.**

TELEGRAMADRESSEN

till **S. A. C.** och **Förlaget** är:
Arbetarecentral, Stockholm.
Till **Syndikalisten** och **Medlemsregistret:**
Sac, Örebro.

Politiska svindlare.

(Forts. från första sid.)

digt orsaken därtill vara den, att dessa voro "individualiska anarkister och narrar som kunde tro något så oerhört som att en bolsjevikisk stat kunde bli en tvångsapparat för arbetarna: sådant förbjöd honom hans "socialistiska teoretiska bildning att tro på".

För ett år sedan förklarade han "att bolsjevismen blev det sista blodiga odjur arbetarna fingo att slå ned" och det är inte så många dagar sedan han på ett möte i Köpenhamn uttalade, att han inte ville ha med sammanslagningen att göra, om man trodde att den betydde övergången till bolsjevismen.

Den moraliska segern för "bolsje-"vismens klara idé" är med hänsyn till ovan sagda av mycket problematisk natur. Just så illa står det till med denna krigsreligion att man omsorgsfullt döljer den under syndikalismens namn för att smyga den i arbetarna. Ett grundligare moraliskt nederlag för bolsjevismen i Danmark kan näppeligen tänkas, ej heller ett bättre erkännande av syndikalismens förutsättningar bland arbetarna.

Ty det är nämligen inte endast inför den lilla grupp som man organisationsmässigt skulle erövra som man söker maskera sig. De menige medlemmarna inom fackoppositionen ha fått kontraktet med Moswa sig förelagt till godkännande eller förkastande utan att det givits tillfälle till en allmän diskussion däröver, men den breda arbetaremassan i fackföreningarna får överhuvud ingen kunskap om på vilken politisk grundval den propagandaorganisation själv står, som nu begär massornas anslutning.

Det har uppenbarligen inte gått upp för de nyfrälste bolsjevikerna att en politisk organisation som söker skaffa sig inflytande på hela arbetareklassens ställning o. verksamhet, först och främst har en moralisk plikt att upplysa samma arbetareklass om på vilken principiell politisk grundval den själv står. För att förhindra att fackföreningarna fingo kännedom om den principiella ändring som skett för fackoppositionens vidkommande förkunnade Chr. Christensen på ett enskilt möte med utomordentligt patos, att den s[illegible] förrådde något för offentligheten skulle bli stämplad såsom angivare till polisen.

I sin egen gränslösa inbilskhet har mannen dock här övervärderat andras naivitet. Det var ju för övrigt en ypperlig garanti för egen oangripbarhet, men dessvärre är, bland andra, jag fullkomligt likgiltig för den dom som från den sidan träffar mig.

Det är nog heller inte så mycket polisen som man i detta sammanhang är rädd för. Det finnes nämligen inte det ringaste i den antagna överenskommelsen som på minsta sätt kommer i konflikt med de borgerliga lagarna. Det var väl i stället arbetarnas bedömande av partiriktningen man fruktade.

Hemlighetsmakeriet har dock inte förhindrat att man allaredan står i ett motsättningsförhållande till de oavhängiga fackföreningarna. Federalistisk Sammanslutning (Danmarks fristående syndikalistiska organisation) håller i år eget majmöte, och bekämpas till gengäld med alla spetsfundighetens konster i Solidaritet, som nu är ett mycket verksamt organ för bibehållande av de Samvirkende Fagforbund (Danmarks reformistiska landsorganisation) och uppfordrar arbetarna till att för all del inte släppa "centralisationens princip. Den våldsamma generalstrejksagitationen ändade för Solidaritets vidkommande i kravet på en annan ledning i de Samvirkende Fagforbund, och en indirekt uppfordran till de fackföreningar som allaredan ha trätt ut att åter inträda i huvudorganisationen.

Med dessa i stora drag givna upplysningar vill jag hoppas att jag underlättat för de svenska arbetarna att bedöma den "orientering åt bolsjevismen" som ägt rum. Skulle däremot de svenska partiherrarna önska en grundligare behandling av förhållandet har jag ingenting emot att gå lite längre in i detaljer. Jag har ju dock fördelen att kunna tala ur egen erfarenhet.

Förövrigt är jag fullständigt ense med den i Moskwa uttalade önskan om ett politiskt uppklarande, som tydligt skiljer de olika dériktningarna från varandra. Att det kan vara lika hederligt att ha en bolsjevikisk som högersocialistisk uppfattning kan antagligen medgivas av alla som icke äro förblindade av partifanatism, uppkommen av en eller annan orsak.

Den politiska hederligheten upphör emellertid när man icke längre vill öppet erkänna de principer som man bundit sig till utan föregiver att arbeta för något annat än vad som i verkligheten är avsikten, i sådant fall passar beteckningen: politisk svindel.

Man har emellertid ingen orsak att taga allt för allvarligt ens på den öppet förklarade bolsjevismen, ty den är trots alla dementier en idériktning som befinner sig i likvidation hela världen över. Däremot är det nödvändigt att vara på vakt gentemot de förklaringar över syndikalismen som avgives med hänsyn till affärskonjunkturers och valutakursers rörlighet. När man såsom i detta fall organisationsmässigt förbinder sig att arbeta för fackföreningsrörelsens underordnande under ett politiskt partis ledning och påsätter denna politik ett syndikalistiskt märke, så söker man inte endast att nedbryta de syndikalistiska organisationerna utan dessutom att ingiva hela arbetareklassen falska föreställningar.

Köpenhamn i april.

Jens Storgaard.

Fosterländskt.

För svältande arbetare att beakta.

Kungen roar sig nere i det soliga Södern, med tennisspel och allehanda dyrbara tillställningar. Svenska folket betalar.

Banker och aktiebolag hava i år som alla andra år beslutat stora utdelningar till aktieägare, men lönesänkningar för det arbetande folket, som betalar allt med sitt slaveri.

Svenska statens Tobaksmonopol har avskedat en del arbetare, förebärande brist på avsättning och order. Samtidigt har detta högst fosterländska svenska statsmonopolföretag låtit tillverka mängder av sina försäljningsvaror i Tyskland. T. o. m. trycksaker har statsmonopolet låtit trycka i Tyskland, fastän svenska tryckare gå arbetslösa i brist på tillräckliga beställningar.

Även övriga statens verk hava gynnat utländska industrier med beställningar för svenska industrier, samtidigt med att svenska tidningar uppmanat svenskarna att gynna svensk (oj så mycket svenska!) tillverkning vid sina inköp av varor. Det har gått så långt att regeringen sett sig nödsakad att genom särskilt cirkulär till statens verk uppmana dessa att vid sina beställningar först och främst gynna svenska företag.

Den nationella svenskheten har fått ytterligare uppmuntran av svenska riksdagen, som bifallit storböndernas krav om jordproduktstullar. Denna indirekta skatt får det arbetande industriproletariatet mest betala, vid sidan av de oerhörda direkta skatterna, som nu pressa arbetarna mera än någonsin förr. Som en gengäld för dessa offer, ha en del svenska bönder emottagit några stadsbarn — från Tyskland.

Borgarna hava genom sina tidningsorgan gett ifrån sig många starka ord och förebråelser emot ententen, som så hänsynslöst sökt utpressa det nödlidande tyska folket. I starka färger har målats den förfärande nöd, som påstods råda i det germanska broderlandet Tyskland. Men samma hycklande borgare resa nu i massor dit ner till det nödlidande landet, där de utnyttja landets låga valuta och vräka sig i lyx och överflöd.

Vilken ovedervärdig fariseism som gömmer sig bakom all denna högljudda nationalism! Och huru falsk är icke denna fosterländskhet, som det talas så vackert om vid alla möjliga tillfällen, men sällan i **handling** förverkligats.

Vi proletärer hava intet trångt och begränsat fosterland. **Hela jorden** är vårt fosterland. Eller bör åtminstone bliva det en gång. Och skall så bli när proletärer i alla länder förenat sig till en enda stor arbetareunion, som skall behärska all världens produktion, distribution och konsumtion.

Freddy.

S. A. C:s 1:sta majtalare.

Karl Elving, Gävle.
Gust. Sjöström: Söderhamn.
C. J. Björklund: Jönköping.
Birger Svahn: Västervik.
Edv. Mattson: Karlstad.
John Forslund: Vänersborg.
Fritz Jonsson: Ludvika.
Em. Jansson: Nässjö.
Frans Severin: Grängesberg.
Edv. Lindstam: Borlänge.
Knut Israelsson: Skutskär.
Elis Karlsson: Örebro.
Adolf Rosén: Hyltebruk.
Gust. Bergman: Karlskoga.
Axel Holmström: Falun.
A. V. Johansson: Arvika.
J. A. Bergström: Deje.
Hilma Hofstedt: Surahammar.
Per Bjärrström: Lindesberg.
D:o: Guldsmedshyttan.
Freddy Rosengren: Säter.
Axel Jansson: Skinnskatteberg kl 11.
D:o: Riddarhyttan kl. 3 em.
Knut Bengtsson: Fagersta.
Karl Sundkvist: Katrineholm.
Gust. Persson: Charlottenberg.
Albert Jensen: Göteborg.
Ragnar Casparsson: Nyköping.
Otto Andersson: Oskarström.
John Andersson: Värnamo.
Severin Karlsson: 30 april Finnerödja, 1:sta maj Hallsberg.
Knut Lånström: Älvestorp.
G. A. Karlsson: Slottsbron.

Socialisering i teori och praktik, av Arvid Hansen. Översättning från norskan av Alice Wallenius. 260 sidor. Pris kr. 6:25. Frams förlag, Stockholm.

Hansens bok är ingen agitationsbok för något visst system, någon viss teori för socialiseringen. Det är i stället en redogörelse för hur socialiseringstanken utformats i olika länder och inom olika rörelser. Den innehåller i så måtto ingenting nytt för den som uppmärksamt följt den socialistiska pressen i in- och utlandet, samt den litteratur på området som utgivits, utan är rent deskriptiv. Dock torde den för de allra flesta arbetare även innehålla nyheter, ty dels på grund av språksvårigheterna dels på grund av dålig ekonomi har naturligtvis arbetarna inte kunnat följa socialiseringstankens utveckling i de olika länderna Och även för dem som till äventyrs skulle förut ha läst något av innehållet i Hansens bok i tidningar och broschyrer, så är det ju en stor fördel att ha en samlad framställning i hithörande frågor.

Efter en inledande exposé av den socialistiska tankens utveckling samt dess olika utformning av olika skolor inom socialismen, övergår förf. till att land för land skildra de åtgärder som man tänker vidtaga eller redan vidtagit för upprättande av ett socialistiskt samhällstillstånd. Det är med början för Ryssland nästan de flesta Europas länder samt U. S. A. som passera revy.

Såvitt man kan finna är framställningen objektiv, och följande anmärkning skulle alltså näppeligen träffa förf. utan i stället den store socialistiske vetenskapsmannen Kautsky. Denne lär nämligen, efter att ha framhållit att expropriering mot ersättning i vissa fall kunde tänkas, ha försvarat ersättningen med följande något underbara argumentering:

"T. o. m. om man tilldelade kapitalistmassan profit, som de tidigare haft, skulle man genom en expropriation uppnå den stora fördelen, att en fortsatt utsugning från detta ögonblick vore omöjlig. Varje nyskapande av kapital, alltså varje tillväxt av kapitalet vore utesluten — — — "

Någon annan förklaring till detta kan undertecknad inte finna, än att det är "vetenskap" d. v. s. den slags vetenskap som man måste ha en särskild inspiration à la den heliga andens utgjutelse för att förstå. Dylik "vetenskap" har ju emellertid i vårt, den skeptiska intellektualismens, tidevarv fallit åtskilligt i kurs, och det kan på goda grunder ifrågasättas om Kautsky med prestationer av ovanstående slag lyckats höja den.

På det hela taget kan detta emellertid inte anses förringa bokens värde såsom en objektiv redogörelse för socialiseringstankens utformning och de praktiska åtgärder som i vissa länder äro vidtagna för att realisera den.

Skogarna och träindustrien, utredningar och socialiseringsförslag av Nils Andersson. 48 sidor. Pris 1 kr. Övre Dalarnas Tidningsförenings Tryckeri, Borlänge.

Icke heller denna broschyr kan sägas innehålla några nya tankar ehuru den icke är av samma deskriptiva slag som den föregående, och man sålunda skulle kunna ha rätt att ställa krav därpå. Efter en framställning av skogs- och träindustrins betydelse för Sverige, belyst med siffror, framlägger författaren ett förslag till organisation av den socialiserade skogshandteringen och trä- och pappersmasseindustrien, mot vilket intet väsentligt torde vara att invända, då det i sin allmänna formulering går omkring många svårigheter, och många av de detaljer där de olika riktningarna inom arbetarerörelsen ha skillda meningar. Den ingående motivering som för läsaren skulle ge den klarhet i detaljer som förslaget inte kan fordras innehålla, har förf. utelämnat. Organisationsförslaget synes vara mycket summariskt hopkommet, och verkar avskrift av något förslag vars motivering förf. inte fått tag i. Det enda förf. kunnat prestera av motivering för sitt förslag är ett kategoriskt påstående att därigenom uppbygges "en organisk och levande demokrati" vilket enligt författaren ännu är ouppnått av varje annan riktning inom arbetarerörelsen. (Förf. tillhör den vänstersocialistiska).

För övrig är broschyren till större delen avskrift, och förråder mycket ringa kännedom om det ekonomiska livets organisering.

F. S.

Hundra procent. En patriots historia. Av Upton Sinclair.

En bok som varje socialistiskt intresserad borde läsa. Den blottar på ett övertygande sätt den oerhörda korruption som vidlåter den kapitalistiska samhällsregimen och avslöjar de djävulska metoder den amerikanska penningpöbeln använder sig av för att komma de revolutionära rörelserna till livs. Alla ha läst om I. W. W:s hjältemodiga och uppoffrande kamp mot det profitlystna dollarkapitalet, alla ha rysts vid skildringarna av de fruktansvärda förföljelser de amerikanska syndikalisterna måst utstå. Men den som önskar att få en riktig inblick i dessa förhållanden, han bör ofördröjligen läsa "100 procent".

Den är lika spännande som Jimmie Higgins, vare det nog sagt. Bokken kan rekv. från Axel Holmströms förlag, Stockholm. Vi återkomma med utförlig anmälan senare.

Röda Fanor n:r 4 är utkommet med följande innehåll: Isak Steinberg: Vad vilja Rysslands vänstersocialrevolutionärer; Richf. Ried: Den ungerska revolutionen; A. Sonchy: Ett antiparlamentariskt tal vid sista Moskwakongressen; Axel Andersson: Är "järnhälen" i sikte?; Carl Peter: Internationalerna och internationalismen; Albert Jensen: En syndikalistisk principförklaring; Albert Jensen: Bolsjevismen och individen; Albert Jensen Det partipolitiska sektväsendet inom socialismen; Didrik Stigman: De som ingenting vunnit på kriget. Dessutom illustrationer. Häftet kostar 75 öre.

Zimmerwald n:r 2 innehåller följande: Alice Wallenius: Den gamla skolan och den nya; N. Krupskaja: Det politiska upplysningsarbetet i Sovjetryssland; A. Kämpe: Kommunismen i Sverge; N. Andersson: Socialism och socialisering; Kommunistsegern i Frankrike. Häftet kostar 1 kr. och är rikt illustrerat.

Hur vi gjorde revolution. Av E. Pataud och E. Pouget. Med förord av P. Krapotkin. Andra upplagan. 208 sid. Pris kr. 2:50.

Syndikalism och reformism. Av Ragnar Casparsson. 64 sid. Pris 75 öre.

Bägge å S. A. C:s förlag, Stockholm. Tvenne utmärkta arbeten, till vilka vi återkomma med utförligt omnämnande senare.

Peter Krapotkin. Hans liv och idéer av Albert Jensen. 78 sid. Pris kr. 1:25. Axel Holmströms förlag.

Akkordssystemet av Carl O. Tangen. 21 sid. Pris 50 öre. Norsk Syndikalistisk Federations forlag, Kristiania.

Degerfors-konflikten ännu en gång.

Årade red. Härmed bedes vänligen om plats för nedanstående beriktigande.

I Syndikalisten, n:r 29, fanns under rubrikerna "Degerforskonflikten, Reformisternas fega förräderi" ett angrepp på bl. a. Degerforselektrikerna, för att dessa skulle ha utfört av L. S. på platsen blockerat arbete. Elektriska Arbetareförbundets styrelse har i anledning av beskyllningen företagit en undersökning och därvid har konstaterats att beskyllningen evad det gäller elektrikerna är fullständigt felaktig. L. S. på platsen har förklarat i blockad: "Schaktningsarbete, cementgjutning, kranflyttning och vattenpumpning på Kvarnnäset samt schaktningsarbete i Lilla Värden". I intet fall har denna blockad av elektrikerna överträtts. Sedan elektrikeravdelningens strid i september i höstas avblåstes, har dess medlemmar endast utfört sådant arbete som ligger inom deras område. När därför Gustav Karlsson från Degerfors L. S. klagar över "de reformistiska organisationernas fega uppträdande" och "deras feghet och ynkedom" så är detta ett omdöme som icke kan sättas som etikett på Degerfors elektriska arbetare. Det förefaller märkvärdigt att Degerfors L. S. icke gjort bättre undersökning innan en så oerhörd beskyllning som för blockadbryteri utslungas mot en arbetaregrupp. Huruvida beskyllningen är riktig beträffande någon annan arbetaregrupp är mig fullständigt obekant, men hur som helst bör icke den oskyldige dömas med den skyldige.

Oscar Sjöström,
Sv. E. A. F:s förtroendeman.

Strejkbrytarna i Hån, Härjedalen, organisera sig.

I Håns by, Härjedalen har för en tid sedan bildats en avd. som skall tillhöra Skogs- och flottningsarbetareförbundet. Medlemssiffran blev 15 personer och 12 **strejkbrytare**, summa 27 medl. Skall dessa 12 brytare bevilja sig själva avbön för begångna solidaritetsbrott? Skall Håns L. S. vara skyldig att låta åsdana organiserade medl. etter önskan senare ingå i S. A. C. Det är ju så att förut organiserade har rätt att från andra org. övergå till S. A. C. om de kunna visa att de fullgjort sina plikter mot den organisation de lämnar. Detta är en fråga som måste lösas, annars kommer det att bli en praxis för förrädare, att ingå i den ena organisationen för medlemskap och sen utan anmärkning få övergång till en ny organisation. Det är lika viktigt för samtliga organisationer, att frågan löses efter rättvisa grunder och att varje förrädare hänvisas till den organisation han brutit mot innan han kan erhålla medlemskap inom någon organisation. Vad avd. i Hån beträffar, är det ju än en möjlighet att förtroendemannen, inte har sig bekant vad han fått för medlemmar men efter detta är det bekant och jag upplyser om, att hans gossar här bliver framdragna i ljuset om han inte utränsar ohyran från avdelningen. Visserligen har de flesta redan en gång skyltat på förrädarelistan men jag anser nu rättvist att även presentera sådana personer som håller förrädarna om ryggen, därför att dessa bildat denna avdelning, dels för att rentvätta strejkbrytarna och dels för att stå till kapitalets förfogande under den snart stundande flottningen. Det har nämligen gått ett rykte här att det möjligen kunde bliva konflikt i vår längs flottningslederna och genast ser vi att en avdelning bildats, som hux flux är underhandlingsvillig och anser sig god att stå till kapitalismens förfogande. Jag frågar avd.: Strider ni, eller har ni tänkt att strida mot kapitalismen, eller är det mot oss arbetare ni för striden? Det förra är mitt hopp, men det senare min tro. Bort med förrädarna inom organisationen och särskilt ut med de nyintagna i Hån, förr än dessa fordringar äro uppfyllda kan inget samarbete förmedlas på denna plats.

R.

"Blockaden mot bolagen Ljusne—Woxna samt Ariel.

Svar till E. Norberg.

Under denna rubrik har E. Norberg en längre artikel i n:r 30 av Syndikalisten. Hans framställning tarvar nog en del revideringar för att överensstämma med verkliga förhållandet, men skall undertecknad inskränka sig till vad som berör mig personligen, nämligen N—s besök hos L. S. kassör.

Att nämnda bolags arrendatorer här på platsen tyckte tillfället för vår blockad var illa valt var helt naturligt när de för att stävja invasionen av bönder från mellersta Hälsingland, valt att allmänt skaffa sig 2 hästar när de vanligen har bara en.

N. påstår i sin artikel att först sedan mötesbeslutet från Lobonäs att ej respektera någon syndikalistblockad kommit till allmänhetens kännedom och det på grund därav blivit fart i de blockerade skogarna de 6 då uppsökte L. S. kassören. Verkliga förhållandet är, att mötet i Lobonäs med det för oss så ödesdigra beslutet, hölls den 16 januari medan N. och en till av brytarna besökte mig redan den 11 januari och att mig veterligen ännu ej mer än en körare börjat. N. meddelade vid besöket hos mig att de ännu ej voro brytare, men att de arrendatorer vilkas söner de voro, hade börjat uppköra basvägen, och att de nog bleve brytare om inte blockaden bleve upphävd med det snaraste. Nu är det att märka att nämnda personer ej voro hästägare, och att N. och 2 till, ej voro familjeförsörjare, varför det förvånar mig att de voro så nödställda andra dagen avverkningarna för året hade börjat här uppe. Som ställningen då var, måste allmänheten förstå, att vi då ännu ej hade anledning att utlysa möte, isynnerhet de som vet vilka svårigheter det är att få ett extra möte till stånd vintertid, då medlemmarna ligga på flera mils omkrets i skogarna.

Ovannämnda personer började arbeta dagen efter, eller den 12 januari värefter allmänheten, d. v. s. bönderna, påstod att L. S. beslutat att ej respektera sin egen blockad då ovannämnda personer börjat arbeta. Kom så beslutet från Lobonäs till och sedan var det som det blev fart i skogarna.

För att tillmötesgå de av blockaden berörda, utlyste jag då på eget bevåg extra L. S.-möte den 16 jan. men som inga medlemmar infunno sig, blev mötet inställt. Att blockadens fortsättande var huvudlöst får jag bestrida med den motiveringen, att när på vårvintern det sommarhuggna virket var slutkört och mera lösfolk skulle användas, måste bolagen inställa drivningarna på grund av folkbrist. Vad som i denna sak mest förvånar mig är att en medlem av Skogsarbetarefederationens C. K. på eget initiativ dedrev en undersökning vilken bestod i att han uppsökte de platser där brytare fanns och hörde deras mening men undvek i det längsta att träffa någon L. S.-medlem. När han sedan stötte ihop med mig gav han det välmenta rådet att avveckla konflikten och meddelade mig att han lovat ovannämnda brytare att de skulle beviljas avbön bara de inställde sig hos Loos L. S. Sedan han kom hem, var hans första åtgärd att skicka ett brev till strejkkommittén där han i skarpa ordalag klandrade våra åtgärder och ånyo uppmanade oss att upphäva blockaden.

Det förefaller mig som nämnda medlem skulle vara den egentliga författaren till N:s artikel fast han ej tillhör Loos L. S. och bor omkr. 5 mil från platsen.

Loos den 22/4 1921.

L. S.-kassören.

"Vilka äro förrädarna?"

Undertecknad som i flera år varit organiserad syndikalist och i många år tillhört den revolutionära rörelsen i Sverge, har med häpnad läst de uttalanden från kommunistiskt håll, att en del ledare inom den syndikalistiska organisationen S. A. C. äro förrädare gentemot arbetareklassen, och nu senast har min förundran stegrats, då man i en artikel i F. D. P. särskilt utpekar Albert Jensen och John Andersson. Som jag emellertid ännu icke funnit verkliga bevis för att dessa äro förrädare, vill jag göra en anhållan att klara handlingar framlägges. Några förrädare och angivare få icke finnas inom en arbetareorganisation, och den organisation där sådana finnas kan man icke längre tillhöra. Jag är s. k. dubbelorganiserad d. v. s. tillhör ännu den gamla fackföreningsrörelsen. Den syndikalistiska organisationen tillhör jag enbart på grund av idéella intressen och därför att det varit min övertygelse, att inom den kämpa just eliten av de ärliga och radikala arbetarna.

Men skulle så vara att de ledare man skänkt sitt intresse och sin uppskattning äro förrädare, då — —

Ax. Lundgren.

En ny aktuell bok, som bör spridas på alla platser.

PETER KRAPOTKIN

HANS LIV OCH IDÉER
av
ALBERT JENSEN.

Andra omarbetade upplagan, illustrerad med tre porträtt av Krapotkin.
Pris kr. 1:25.

För några år sedan, då en mindre biografi om Krapotkin utkom på undertecknads förlag slutsåldes den på kort tid; det har sedan varit stor efterfrågan på den. Nu, när en större biografi till billigt pris utkommit, bör den överallt kunna säljas i stort antal.

Alla L. S., klubbar och enskilda bokförsäljare böra omgående rekvirera denna värdefulla bok.

Vid beställning av minst 5 ex. lämnas 30 % rabatt.

Ifyll snarast nedanstående rekvisitionsblankett och insänd den till **AXEL HOLMSTRÖMS FÖRLAG, Hagagatan 16, STOCKHOLM.**

Härmed rekvireras att sändas mot postförskott ..... ex. av **Peter Krapotkin, hans liv och idéer.**
Namn: .....
Gata: .....
Postadress: .....

Föreningen Folkets Hus i Norberg.

EXTRA MÖTE

hålles i **Biograflokalen, Norberg,** den 5 maj (Kristihimmelsfärdsdag) kl. 1 e. m.

Medlemmar och ombud anmodas infinna sig.

Styrelsen.

Örebro L. S.

har tillsvidare uppbördsmöte å Caféet, **Klostergatan 20,** varje fredag kl. 6—8 em i inre rummet, ingång i porten.

Styrelsen.

Kamratmöte

avhålles i **Hallsbergs Folkets hus söndagen den 8 maj** kl. 10 f. m. med arbetare vid **Västra Stamlinjen, sträcka Moholm—Örebro.** Alla lag böra vara representerade. Klara böcker torde medhavas.

Arbetsutskottet.

Kamratmöte

avhålles i **Folkets hus, SKOGHALL, söndagen den 8 maj** med början kl. **10 f. m., för 1:sta kretsen av Värmlands distrikt av S. A. C.** och inbjudas även utom kretsen varande L. S. att deltaga i detta möte. Då flera intressanta frågor förekomma till behandling, förvänta vi talrikt besök till mötet. Frågor som önskas behandlade torde insändas till **Holger Berg,** adr. **Lillängen n:r 512, Skoghall,** eller om detta ej medhinnes, inlämnas i god tid före mötets början.

Kommittérade.

Kamratmöte

anordnas vid **Tuna Hästberg, Samlingslokalen, lördagen den 7** och **söndagen den 8 maj 1921** med början kl. 7 e. m. Alla L. S. inom Dalarnes distrikt uppmanas att sända ombud. Alla som önska mat och logi torde meddela sig med Ernst Bergkvist, Broheden, **Rämshyttan.**

Resefördelning tillämpas.

Tuna-Hästbergs L. S.

Arbetssökande.

MEDDELANDE FRÅN GÄVLE! OBS.! GROV- OCH CEMENTARBETARE! OBS.!

Från och med den 18/4 1921 kommer allt arbete inom grov- och cementarbetarefacket att förmedlas genom Byggnadsarbetarnas Arbetsbyrå, Folkets hus, Gävle, tel. 3038, varför varje grov- och cementarbetare från denna dag ovillkorligen måste anmäla sig där. Den som underlåter detta eller tager anställning utan byråns förmedling kommer att betraktas och behandlas som osolidarisk.

Sekt. 2 av Gävle L. S.

Arbetssökande.

Alla som tänka söka arbete inom Ytterhogdals L. S. distrikt torde först hänvända sig till registerföraren för erhållande av nödiga upplysningar. Och komma de som ej hörsamma detta att behandlas därefter.

F. Blomqvist, S. J. B. 402, Ytterhogdal.

Från Norra Inlandsbanans Södra distrikt.

Lag, förmän och enskilda som söka anställning skola först hänvända sig till respektive registerförare innan arbete tages. De som uraktlåta detta betraktas som osolidariska.

MEDDELANDE.

Arbetssökande som ämnar söka arbete på **Sveg—Hede** uppmanas att först vända sig till **Registerföraren i Glissjöberg.** De som inte det göra, anses som osolidariska.

Registerföraren.

ARBETSSÖKANDE

till Hällnäs-Stensele järnvägsbyggnad, skola hänvända sig till registerföraren i antingen Hällnäs L. S., Gladabergs L. S. eller Åmsele L. S.

Gladabergs L. S.

Meddelande från Ställberg.

Alla som söka arbete vid **Lavbyggnaden i Ställberg** torde först vända sig till Registerkommittén på platsen; för närvarande intages ej några nya arbetare, enär arbetsstyrkan är fulltaglig.

Adress: Registerkommittén, **Ställberg P. R.**

Från arbetsfältet

KONFERENS I KORSNÄS.

Konferens med de L. S. som har arbetare, sorterande under Stora Kopparbergs—Bergslags A.-B. avhölls den 9 och 10 april i Korsnäs Folkets Hus.

Konferensen öppnades av "chefen" för Trävaruindustridepartementet som på de sammankallades vägnar hälsade ombuden och de talrikt närvarande kamraterna välkomna samt föredrog förslag till dagordning, vilken godkändes.

Sedan val av erforderliga mötesfunktionärer och kommittéer undanstökats övergick konferensen till behandling av frågan om bildande av en Företagsorganisation under Stora Kopparbergs-Bergslags A. B.

Efter en lång och sakrik debatt, beslutade konferensen att bilda Företagsorganisationen samt att giva Borlänge L. S. i uppdrag att utse Arbetsutskott.

Taktikfrågan upptogs därefter till behandling och konferensen enade sig för ett positivt förslag som de inträsserade L. S. får genom protokoll taga del av.

Som det från en L. S. framförts protest mot att denna konferens var sammankallad, beslutade konferensen att enhälligt godkänna de åtgärder Trävaruindustridepartementet vidtagit i och för konferensens sammankallande.

Sedan en del smärre frågor blivit behandlade var dagordningen genomgången och konferensen avslutades sedan ordf. framfört konferensens hjärtliga tack till Korsnäskamraterna för deras präktiga anordningar med mat- och logifrågan.

Så var denna vällyckade och betydelsefulla konferens ett vackert minne blott, och konferensens deltagare skildes med den föresatsen att på de olika platserna omsätta de fattade besluten i verkligheten.

Leander Danielsson.

Konferens i Dalslands—Bohusläns distrikt.*

Konferens avhölls lördagen och söndagen den 2 och 3 april av L. S., tillhörande Dalslands—Bohusläns distrikt. Vid konf., voro 17 ombud närvarande, repr. 11 L. S., varförutom Rud. Holme, som inbjudits av D. K. samt ett antal L. S.-medlemmar infunnit sig. Sedan konferensen öppnats och funktionärer valts övergick man till behandling av de konf. förelagda frågorna. Angående kon. offentlighet beslutades att referera det som ansågs lämpligt.

Frågan om ackordssystemet var föremål för livlig behandling, och beslutade konf. göra det uttalandet att ackordssystemet bör borttagas emedan det i regel alltid är till favör för arbetsköparna. I de fall där man genom ackord har tillfälle att förtjäna en extra slant utan att arbetsintensiteten därför höjes, anser konf. detta bör vara tillåtet. I fråga om inköp av en agitationsbil beslutades tillställa A. U. skrivelse om frågans utsändande till omröstning. Frågan om sommarens agitation blev av konf., efter en stunds diskussion överlämnad till D. K. Ett flertal frågor rörande agitationen behandlades genomgående grundligt; till sin natur voro frågorna sådana att de enligt konf., beslut här icke refereras. L. S. inom Distriktet kunna följa frågornas behandling i det till dem med snaraste utsända protokollet. Konf. beslutade tillställa F. D. Politiken några frågor med anledning av vissa uttalanden som gjorts å Vänstersocialistiska partiets kongress, och i vars innehåll man på det ovederhäftigaste angrep syndikalismen och "vissa ledare" därinom.

Dessa frågor har förut varit införda i Syndikalisten. Stämningen var under hela den tid konf. varade den allra bästa även om debatterna någon gång voro heta och orden starka, möttes man dock i all gemytlighet och kamratlighet vid det alls försonande och väl dukade kaffebordet. A. V. sörjde för "moron". A. M. Johansson och Const. J. Norö voro i stridshumör och sade både bra och dumma saker. Under det konf. pågick insjuknade kamrat Holme häftigt i blindtarmsinflamation och måste forslas till sjukhus, något som givetvis verkade nedslående på konf.-deltagarna. I skrivande stund är Holme så kry att någon fara för hans vederfående ej föreligger.

Referenten.

* Referatet kom ej red. tillhanda förrän till detta n:r.

KAMRATMÖTE I FILIPSTAD.

Kamratmöte avhöll 4:de kretsens L. S. av Värmlands distrikt söndagen den 10 april 1921 i Kommunalrummet, Filipstad.

Mötet öppnades av kretsordf. C. Johansson, Storfors, vilken hälsade de närvarande ombuden samt övriga L. S.-kamrater välkomna, föredrog dagordning för mötet, vilken godkändes.

Till att leda mötets förhandlingar valdes: ordf. Joh. Ericsson, Storfors och Magnusson, Filipstad, till sekr. och ref. Viker, Långban.

Föregående kamratmötes protokoll upplästes och justerades.

Vid företaget ombudsupprop voro 7 av kretsens 8 L. S. närvarande nämligen: Storfors, Nykroppa, Filipstad, Persberg, Långban, Oforsen samt Karlskoga. D. K. representerades av Gust. Persson, Karlstad.

Kretsens ordf. upplyste att kassösen och sekr. för kretsen avrest från Storfors, varför Storfors L. S. vädjade till kamratmötet att besluta om kretsstyrelsens förläggande till annan L. S. inom kretsen, under motivering att en del av de drivande krafterna avrest från platsen, och de övriga vore överlastade med arbete. Mötet beslutade att kretsstyrelsen skulle få avgå.

Verksamhetsberättelsen föredrogs därefter. Av denna framgick att Karlskoga L. S. blivit överförd till Värmlands distr. och tilldelad 4:de kretsen. Vidare har kretsstyrelsen begärt och erhållit tillstånd att få disponera Färnebo kommunalrum för avhållande av kamratmöten i Filipstad. Av revisionsberättelsen framgick att kretskassan uppgick till kr. 181:25, utgifter kr. 26:—, varför kassabehållningen var kr. 155:25.

På förslag av revisorerna beviljade mötet full ansvarsfrihet åt den avgående kretsstyrelsen, varefter mötet övergick till nya frågor.

Fråga n:r 1 inlämnades av kamrat Valler, Oforsen, på uppdrag av ett förut avhållet generalmöte i Storfors, och lydde: "Bör 4:de kretsens L. S. ordna med en agitationsturné och isåfall, skulle även platser inom kretsen där ingen L. S. finnes besökas av agitatorn?" Mötet uppställde förslagsvis Gustav Person, Karlstad, som talare.

Sedan ett flertal ombud yttrat sig i frågan, och i huvudsak framhållit att agitation inom kretsen är nödvändig — beslutade mötet att överlämna frågan till Valler, samt Värmlands D. K. att ordna turnén, och skulle ombuden framföra frågan på sina resp. L. S. möten, samt sedan delgiva D. K. hur stort belopp varje L. S. kunde bidraga med för att ekonomisera turnén.

Fråga n:r 2: "Hur bör skolningsarbetet inom L. S. bedrivas?" Inl. Gustav Persson. Inledaren framhöll i huvudsak att vi mera bör se på kvaliteten än kvantiteten av en organisation; ansåg att även en liten org. med skolade syndikalister är mera kampduglig, än en numerärt stor där endast en eller ett fåtal medl. äro målmedvetna. Vi böra mera inrikta oss på att få redan nu befintliga medl. i största utsträckning skolade, så att varje medlem i första hand kan sköta vilken syssla eller vilket uppdrag som helst inom en organisation. Vidare bör registret införas så att vi kunna föra kontroll över arbetsplatsen, samt även ta inblick i det nuvarande samhällets produktiva och administrativa förhållanden. Förrän så skett ansåg talaren att vårt framtidsmål Arbetareklassens övertagande av produktionsmedlen, enda t är en chimär. Ansåg även att L. S. mötena bör få mera innehåll än vad nu är allet, då största delen av mötestiden åtgår till uppläsande och behandling av cirkulär o. dyl. För att få ändring i detta, bör styrelsen i första hand behandla inkomna skrivelser och cirkulär, samt på mötena göra en kort relation över innehållet, så att medlemmarna utan större tidspillan kan fatta beslut i dyl. och mera få ägna mötestiden till diskussion i aktuella ämnen. Vidare bör vi på platser där studiecirklar finnes, ansluta oss till dessa. Många talare hade därefter ordet men vore i huvudsak eniga med inledaren. Mötet beslutade att diskussionen får utgöra svar på frågan.

Fråga n:r 3: "Har nykterhetsarbetet någon betydelse i den sociala klasskampen"? Inledare C. Johanson. Inl. ansåg det ovärdigt att personer som kallar sig socialister gynnar spritkapitalet — i synnerhet nu när arbetareklassen står inför kris och arbetslöshet. Ansåg att fullständig folknykterhet endast kan uppnås genom ett lagstadgat totalförbud — i annat fall kommer hembränningen att florera, men vid ett permanent förbud skulle hembrännarna lätt uppspåras. Med anl. av talet om att en lag i denna riktning skulle inverka på den personliga friheten, ville talaren endast hänvisa till lagen om skoltvång o. s. v. Trodde förövrigt ej att ett socialistiskt samhälle kan byggas och bestå där individerna går med Brattens fackföreningsbok på fickan och supa efter system.

Framlade förslag till uttalande i frågan. En livlig debatt uppstod i frågan där en del talare framhöll att nykterhetsfrågan bör anses som en sektfråga. Den åstadkommer i de flesta fall splittring inom arbetareorganisationerna (liksom partidebatter om socialdemokrati och bolsjevism) varför sådana frågor bör överlämnas till parti- och sektrörelser. Efter ett replikskifte med inl. beslutade mötet med 2/3 majoritet att ej göra något uttalande, utan fick den förda diskussionen utgöra svar på frågan.

Mötet beslutade att förlägga kretsstyrelsen till Nykroppa och skulle den väljas av platsens L. S.

Beslutades att inbjudan till kamratmöten skulle göras skriftligt till de L. S. kretsen består av samt genom annons i Syndikalisten.

Nästa kamratmöte beslutade kretsen att avhålla i Nykroppa i maj och skulle kretsstyrelsen försöka ordna en fest i samband med mötet, för att stärka kretskassan. Som inget vidare förekom avslutades mötet, och ordf. tackade mötesdeltagarna, samt den avgående kretsstyrelsen för det arbete dessa nedlagt för kretsens bästa.

Referenten.

FRÅN OSKARSSTRÖM.

Det är icke ofta man sett något i Syndikalistens spalter från denna plats på de 2 senaste åren. Trots att här finns mycken industri med många arbetare har inte de syndikalistiska idéerna haft någon framgång här. En L. S. bildades här 1919, men blev efter en förtvivlad kamp krossad av arbetsgivarna och reformisterna i gemenskap. Länge dröjde det dock inte förrän en ny L. S. dök upp i grannskapet, nämligen i Sennan, vilken hela tiden utfört agitation i Oskarsström.

Arbetslösheten är stor här liksom på alla andra platser och Skogssällskapet har här liksom överallt fått hand om de kommunala nödhjälpsarbetena. Reflektionerna om den saken göra sig själva och behöva nog inte relateras. De gamla fackföreningarna varken kunde eller ville göra något för de arbetslösa varför det här bildades en De arbetslösas förening.

Den provisoriska styrelsen i denna förening var reformistisk och ville även handla i sådan anda. Bl. a. ville dessa att föreningen i fråga skulle helt och hållet ställa sig under de reformistiska fackföreningarnas förmynderskap. Detta kunde ej accepteras av de syndikalister som anslutit sig och häftiga debatter uppstodo vid mötena.

På ett möte den 3 april, vilket styrelsen utlyst och satt styrelseval som en av programpunkterna på dagordningen, fick syndikalisterna majoriteten, och kom att bekläda de flesta posterna inom styrelsen. Detta föll inte i reformisternas smak. Den gamla styrelsen vände sig till de olika fackföreningarna på platsen och fick av dessa order att inte avlämna kassan till den nya styrelsen. I sin syndikalistiska skräck vände de sig till Hallands Folkblads platskorrespondent, ordf. i avd. av Sv. grov o. fabr. förb. på platsen, den sedan striden 1919 ökände strejkbrytarechefen Oskar Karlsson, vilken i sin tur levererade en massa fräcka lögner och smädelser mot syndikalisterna i sitt husorgan, slaskröret Hallands Folkblad. I en artikel där, belyste han mötet som en syndikalistisk kupp och hämndeakt för att de vägrats understöd, vilket aldrig begärts av dem. L. S. hade tvärtom till densamma redovisat en lista på 21 kr., trots att medlemmarna själva voro arbetslösa.

Arbetare på Oskarsström! Huru länge skall ni sova? Huru länge skall ni blint följa edra reformistiska ledare och låta dem vara förmyndare för Eder. Res er, slavar till en enig, handlingskraftig aktion mot edra förtryckare. Ni ser att edra organisationer stå maktlösa inför den rådande krisen. Organisera er som klass och gå in i Sennans L. S. eller också bilda en sådan på platsen. Övergiv de politiska kannstöperierna och anslut eder under den fana, vars plats är proletariatets, vars mål är frihet, solidaritet.

Fram till kamp för S. A. C.

Tretton och Falköga.

BREV FRÅN SKUTSKÄR.

Att Babels förbistring råder bl. Sverges arbetare om huru de skola organisera sig, är ju ett känt faktum. Arbetarna stå splittrade i en massa förbund, som vid närmare påseende utan minsta svårighet gott skulle kunna sammanslås till ett. Trävaruindustriens arbetare torde vara de som i organisatoriskt hänseende stå mest splittrade; där existera en massa förbund som gör att arbetarnas slagkraft i oerhörd grad försvagas. Om man till exempel ser på en lokal plats som Skutskär blir man nästan förvånad över, att arbetarna år 1921 ej kommit till insikt om, att de ej kunna uppnå något resultat gent emot arbetsgivarna, genom att vara organiserade som fallet är här.

Den industri, som här finnes drives uteslutande med råmaterial fr. skogarna d. v. s. sågverk, sulfat och sulfitfabrik. Produktionen är så sammankopplad, att det är nödvändigt att alltsammans rör sig samtidigt. På grund av produktionsapparatens samhörighet, borde arbetarna stå sammanslutna i endast en kamporganisation, men i stället finnes här 6 fackföreningar, en lokal samorganisation samt en verkstadsklubb. Detta är väl, om något, Babels förbistring och till råga på allt har dessa avdelningar avtal, som utlöpa på olika tider, vilket gör att bolaget pressar en avdelning i taget till underkastelse.

Vi syndikalister ha ständigt påpekat det felaktiga i en sådan organisering. En stor del av arbetarna har även anslutit sig till härvarande L. S., men ännu står största delen cför tående för den nya organisationens uppgifter. Orsaken varför vi ej lyckats bättre till dags datum är den, att den reformistiska rörelsens förespråkare och ledare, med alla till buds stående medel bekämpa och smutskasta den syndikalistiska rörelsen. De ha även en god hjälpare i bolagets direktör och underhuggare som ständigt agitera för anslutning till den gamla organisationen. Dessa arbeta hand i hand för att krossa syndikalismen här på platsen, men vi hoppas att arbetarna snart skall inse att den organisation, som bolagets direktör med kumpaner propagerar för, ej kan vara den organisation arbetarna böra tillhöra. Även bör ni inse att edra ledare går bolagets ärende, därigenom att de ständigt motarbeta den konsolidering av arbetarnas organisationer som är nödvändig för ett gemensamt uppträdande mot arbetsgivarna. Därför, kamrater, anslut eder till platsens L. S., som har till uppgift att samla platsens arbetare för ett gemensamt uppträdande vid alla de tillfällen då bolaget uppträder hänsynslöst mot oss. Kamrat, tänk på satsen: "oförrätt mot en, är oförrätt mot alla". Våra org. måste ha ett socialistiskt innehåll, om vi någonsin skall nå vår befrielse. Detta har den syndikalistiska rörelsen, vars mål är: produktionsmedlen åt producenterna.

W. E.

FRÅN ÅNGE.

Här i Ånge är det som på övriga platser i landet: stor arbetslöshet. Ringa skogsavverkning har bedrivits här i vinter och något "nödhjälpsarbete" har våra styresmän ej igångsatt. En de arbetslösas förening är bildad här på platsen, vilken har ingått till de styrande med krav om understöd.

En L. S. finns här med ett 80-tal medlemmar. En avd. av Skogs och flottningsarb. förb. bildades här i höstas, rekryterad av bönder och småbrukare. Nämnda avdelning har åtagit sig årets flottning på ackord och hjälper bolaget med att få arbetet utfört så billigt som möjligt, men detta är ju i stil med den reformisiska organisationen i övrigt. Det har framhållits att småbrukarna hotar att bli arbetarnas svarta fara och detta är ett faktum. Småbrukarna kan arbeta för lägre pris än industriarbetaren, emedan de har en del livsförnödenheter från sitt jordbruk och behöver köpa mindre än industriarbetaren. Många av dessa småbrukare kunde i det närmaste leva av sitt jordbruk om det blev rationellt skött, men de har jordbruket som binäring, men industriarbete som huvudsak samt ställa sig fientliga mot industriarbetarna i de flesta fall, särskilt mot den syndikalistiska rörelsen. Vi kunna slå fast att småbrukarna f. n. äro industriarbetarnas farligaste konkurrent på arbetsmarknaden.

N:r 40566.

LOCKOUT VID SURAHAMM.

På grund av att arbetarna vägrat gå med på lönereducering av 50 % plus en hel del andra avdrag, blev ett 80-tal arbetare utkastade här den 18/4. Förspelet till blockaden var följande:

Fredagen den 15/4 kom anslag fr. Bruksledningen att ett 80-tal av Järnverkets arbetare skulle inställa sig på den s. k. Toftmossen för upptagning av torv; arbetet skulle börja på måndagens morgon den 18 april. Nu var det så att 3 av de gamla mossarbetarna fanns kvar på platsen och hade dessa löfte från i höstas att först bli intagna på mossen vid säsongens början, men nu uteslöts dessa tre av bolaget. På ett gemensamt möte med alla organiserade arbetare beslutades att dessa tre först skulle intagas i arbetet på mossen. Nu gick bolagsledningen med på att ta in dem, men ställde de samtidigt i utsikt att en hel del andra skulle utestängas. Inför dessa utsikter gick de tre undan för att lämna vägen fri till mossen för järnverkets arbetare. Men drömmarna om guld blevo illa när bolagets erbjudande kom i form av 50 proc. reducering eller permittering för 80 man. Arbetarna togo det senaste erbjudandet, och så står saken för närvarande.

A—n.

Meddelande från Håns L. S.

Som svar på förklaringen i Syndikalisten n:r 26 att registerföraren G. A. Nyström på möte med Håns L. S. sagt sig blivit påverkad av Glissjöbergs L. S. medlemmar att underskriva kontrakt på schaktning, få vi meddela att detta ej är med sannigen överensstämmande utan bara tomt prat.

Även har Håns L. S. godkänt Nyströms handling angående kontraktets underskrivning.

Enligt uppdrag:

Gust. Magnusson.

Mot ackord vid flottningen.

Omkring 250 flottningsarbetare, samlade till allmänt möte i Sveg lördagen den 23 d:s, gjorde det uttalandet, att alla som nu under årets flottningar tager ackord, kommer att blockeras för arbetskraft.

Kommittérade.

S. A. C:s MANIFEST.

Skinnskattebergs L. S. har behandlat S. A. C:s manifest och helt anslutit sig till detsamma.

På möte den 25/4 med Ödbogårdens L. S. upptogs S. A. C:s Manifest till behandling och beslutade mötet till fullo instämma enligt de i manifestet uppsatta nio punkterna.

I NORRKÖPING

tillhandahålles Syndikalisten i följande Cigarraffärer:

Skolgatan 5,
N. Strömsgatan 39,
Cigarraffären Norr Tull.

Protokoll från Skoghall-konferensen.

Skoghall-konferensens protokoll kan nu av respektive organisationer rekvireras från undertecknad. Priset är 50 öre pr exemplar + porto. Insänd rekvisition omgående till

Harald Augustsson, Skoghall.

MEDDELANDE.

På grund av att medlemskorten förkommit ombedes nedanstående från Porjus L. S. avresta medlemmar hit insända sina medlemsböcker, i och för kontrollering av förre kassörens åtgörande. Böckerna återsändes omgående. Utsätt tydlig adress dit de skola sändas. Utlagt porto bifogas vid returneringen.

N:o 32976 Nils Bäckström, 13008 K. J. Östberg, 30332 J. A. Risberg, 43561 L. Håkansson, 77404 K. A. Eriksson, 12691 J. A. Sjölin, 3964 J. A. Bergman, 78051 E. A. Andersson, 14833 S. A. Nilsson, 69218 E. J. Lindgren, 11777 N. A. Viklund.

Enligt mötesbeslut av den 17/4 1921.

För Porjus L. S.

Styrelsen.

Meddelande från Murjeks L. S.

För undvikande av obehag uppmanas nedanstående medlemmar att klara sitt mellanhavande med Murjeks L. S.: medl. n:r 100052 H. Stuck född 12/7 1898, Övertorneå förs. Norrbottens län, 100054 J. A. Olin, född 17/8 1877, 100055 Karl Öhman, född 5/6 1898, 100543 Johan Andersson Ebom, född 12/6 1897, och 100544 Alfr. Johansson, född 8/1 1897, de 4 sistn. fr. Nedre Luleå, Norrbottens län.

Murjeks L. S.

Ännu en rättelse.

Som det skulle vara 17 kr. 50 öre från Ludvika L. S. i stället för 76 kr. 50 öre som skulle till Robert Beckelin och hans familj, så får jag härmed rätta felet.

Gust Johansson.

MEDDELANDE.

Vi vilja härmed rikta en uppmaning till de L. S. som mottagit bidragslistor från Skutskärs L. S., avsedda för kamrat Eriksson, att fortast möjligt och senast den 15 maj insända listorna i och för redovisning. Blanka listor torde också återsändas.

För Skutskärs L. S.

Erik Gustafsson, kassör.

Medlem n:r 90841 Hugo Algot Hero torde omedelbart sätta sig i förbindelse med Nykroppa L. S.

Adress: **Karl Ågren,** Box 31, **Nykroppa.**

VARSKO HÄR.

Medlemmar av Stavangers L. S., Norge, som ej ha ordnat sina medlemsböcker innan 2:dra kvartalets utgång, bli strukna, enligt mötesbeslut.

Stavanger den 24/4 1921.

A. Persson, kassör, adress: **Bakkeland 3, c 9, Stavanger, Norge.**

MEDDELANDE
från Älvdalens L. S.

Medlemmarna n:r 86169 Harry Nilsson, 71760 Värner Hed och 77057 P. E. Styffe, uppmanas härmed att snarast möjligt sätta sig i förbindelse med kassören i Älvdalens L. S.

Älvdalen den 26/4 1921.

Hj. Strand.

FRÅN NÄSSJÖ L. S.

Enligt mötesbeslut den 24/4 1921, skall de medlemmar som tillhöra Nässjö L. S. vid arbetslöshet anmäla detta till uppbördsman eller kassören senast 14 dagar efter det de blivit arbetslösa, i annat fall få de erlägga avgift för denna tid.

Enl. uppdrag.

Gust. Persson, kassör, postadress: Box 59, **Nässjö.**

MEDDELANDE.

Härmed uppmanas alla medlemmar som stå i skuld för kontingenter till Säffle L. S. att klara sina mellanhavanden före den 15/5. De som ej göra detta komma att överföras på skubbarlistan.

Säffle L. S

Bidragslistor undanbedes.

På grund av dålig ekonomi undanbedes alla bidragslistor. Hitkomna bidragslistor returneras ej.

Ruda L. S.

Återtagen prickning.

Medlem n:r 84090 Karl Svensson f. den 20/5 1893 Lillhärdals socken, Jämtlands län har klarat sitt mellanhavande med Linsälls L. S. och återtages härmed prickningen.

Linsälls L. S.

LITTERATUR.

Fredrik Ström: **Kapitalets diktatur eller proletariatets?** Till kapitlet om den tredje Internationalen. 48 sid. Pris 1 kr. Tryckeri-A.-B. Norrskenet, Luleå.

Kata Dalström: **Den röda ungdomens kulturkamp.** 27 sid. Pris 50 öre. Frams förlag, Sthlm.

Naggens Vårnummer (som i år ersätter första majnumret, därför att det inte tycks bli någon "riktig" första maj i år) har utkommit. Man fäster sig först vid O. Jacobssons dråpliga omslag och hans övriga roliga teckningar inuti numret. Bertil Eerssons dikt En husmoder med vinjett av Martin Nilsson, vidare finnes det noveller och käserier av Dinar Annas, Sven Jacob Westberg, Ulvar Bjarke m. fl., teckningar av G. Frisk och A. Jönsson samt prov på den utländska skämtpressens kvickaste alster. Pris 50 öre.

BREVLÅDA.

Medlemmen 44917 Karl Eriksson (Stormkalle): Sätt dig i förbindelse med mig. Du har penningar att få. De kamrater som känna hans adr. torde godhetsfullt uppgiva densamma till **Eskil Lilja, Skinnskatteberg.**

Gustav **Staaf:** Meddela dig strax med **Trondhjems L. S.**

Medlemmarna n:r 68410 Tage A. Hansson och 81778 Albert Johansson sätt er i förbindelse med Waldemar Nordh, box 51, Örebro.

Gummivaror

Av de gamla välkända märkena RAMSES m. fl. Väl kontrollerade, av finaste kvalitéer. Pris pr duss. 5, 6, 8 och 10 kr. LIVMODERSPRUTOR av bästa patentgummi till lägsta möjliga priser. Med endast det korta röret: kr. 10, med 3 rör kr. 14. SKÖLJPULVER: pr ask kr. 2:50, bästa lösning. Bruksanvisning följer gratis. LIVMODERSPEGLAR pr st. kr. 5. HUSHÅLLSHANDSKAR av gummi kr. 3 och 4 pr par. SONDAR 3 kr. pr st. LAVEMANGSKANNOR, emalj, kr. 5:50 pr st. GUMMIBATTONGER à 6 kr. pr st. Illustr. katalog gratis.
Sjukvårdsmagasinet "Perfekt", avd. S Sveavägen 96, Stockholm. Rt. 81184.

+GUMMIVAROR+

till gamla priset samt absolut bästa kvalitéer. Full ombytesrätt om ej till belåtenhet. Väl kontrollerade. Pris pr duss. kr. 4, 5, 6 och 8. Erkänt prima varor. Rikt illustrerad prislista gratis å 100-tals olika artiklar från
G. E. LUND, Postfack 830, **Stockholm 1.**

GUMMI

kontrollerat, 6, 8 och 10 kr. pr duss. Sorterad provsändning 6 och 10 kr. Bokprislistan 22, ill. kat. 23 gratis. Ferm och diskret exp. pr omg. Bästa inköpskälla för återförsäljare.
CONSTANTIN HARALD,
Linnégatan 18 Göteborg 1.

Underlivslidande
och dylikt undgås bäst med livmodersprutan Noliber, av förnicklad metall. Pris 10, 15, 20 kr.; med båda rören 15, 20, 25 kr. Lämplig lösning är Noliberpulver 5 kr. pr ask. Livmoderspeglar 5, 10 kr. Vid köp anatomisk bild och broschyr. Prislista mot 20 öre.
CARL G. SCHRÖDER,
Möllevångsgatan 53 b, MALMÖ.

+ Gummivaror +

Bästa i handeln förekommande till låga priser. RAMSES kvalitéer väl kontrollerade pris pr duss. kr. 4, 5, 6 och 8. Lägsta partipriser till handlande. Egen import. Illustrerad prislista från
E. J. LÖHNN, Box 32, **Stockholm 1.**

Kvinnosjukdomar.

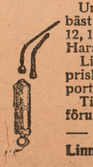

Underlivslidande och liknande undvikes bäst genom Haralds livmoderspruta. Pris 12, 16, 20 kr., med båda rören 16, 20, 24 kr. Haralds Sköljningspulver 2 kr. pr ask. Livmoderspeglar 3, 5 och 10 kr. Bokprislistan 22 och ill. kat. 23, mot 12 öre porto i försegl. brev utan firmatryck. Till landsorten mot postförskott eller förut insänd likvid.
— **Constantin Harald** —
Linnégatan 18. GÖTEBORG.

MESSALINA Provsändning
GUMMI 5, 8, 10 kr.
Prislista 20 öre
CARL G. SCHRÖDER,
Möllevångsgatan 53, b, MALMÖ, Rt. 19 38.

Gummi-varor.
Högsta kvalité, kontrollerat, sändes per efterkrav, väl emballerat, till absolut lägsta pris. 4—5—6—7—8—10 kr. pr duss. fraktfritt.
HANDELSMAGASINET.
Box 31, **Skövde.**

En god idé

är att i tid göra sina inköp hos Nils Adamsson. Livmodersprutor, Clysos, kr 5, 6, 8 och 10 pr st. Stora bollsprutor, med 1 rör, kr. 8, 10 och 12. Dito med 3 rör, kr. 12, 15 och 17: —. Gummivaror 3, 4, 5, 6 och 8: —. Bliv återförsäljare på Eder plats. Alla sorters sjukvårdsartiklar finnas i lager. Rikt illustrerad katalog jämte mångsidig receptbok erhålles på begäran kostnadsfritt från
A.-B. Nils Adamssons Sjukvårdsaffär,
Centralpalatset. Stockholm.

+ GUMMIVAROR +

väl kontrollerade, RAMSES m. fl. märken Kr. 4:—, 5:—, 6:— och 8:—, Stor sorterad provsändning Kr. 10:— och porto. Livmodersprutor, st. bollsprutor Kr. 7:—. Velocipedgummi, till samma priser som före kriget. Begär prislistor från
V. CARLSSON, VÄSTERÅS,
Rikst. 1746. Tgr.-adr.: **Gummicentral.**

VARNING.

Då medl. n:o 61415 Birger Andersson, tillhörande Lökkens L. S. och född i Halland den 4:de juli 1884, gjort sig skyldig till det grövsta bedrägeri mot kamrater och tillnarrat sig ett belopp av 500 kr., därav kr. 75 som han med lögn och falska löften fick låna av L. S. kassa, har Lökkens L. S. beslutat att varna alla kamrater för honom. Behandla honom efter förtjänst, på vilken sida av Kölen han än befinner sig.

Lökkens L. S.

FRÅN JÖSSEFORS L. S.

Med anledning av den av oss i fjol offentliggjorda prickningen mot dåvarande verkmästaren härstädes Adolf Persson, få vi nu meddela att nämnde Persson nu på offentligt möte härstädes förklarat sin ställning och av oss beviljats lättnad i denna situation såtillvida att vi ej vidare vilja hindra honom att som arbetare (ej arbetsledare) uppträda på arbetsplatserna.

Vi vilja hoppas att även detta vårt beslut vinner beaktande från utomliggande L. S.

För Jössefors L. S.

Kommittérade.